

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Argument

Viața socială, în întregul ei, este strâns legată de existența și evoluția relațiilor de familie. Ea se știe, e un fenomen complex care se compune dintr-un ansamblu de relații natural-biologice și sociale. Fiind un fenomen social, familia include un întreg complex de relații sociale, materiale, economico-gospodărești, precum și relații spirituale. Familia, nucleul social elementar, scria Karl Marx — „trebuie să se modifice pe măsură ce se modifică și societatea”. Într-adevăr, istoria relațiilor stabilite în mijlocul familiei dovedește condiționarea ei de relațiile sociale existente pe diferite etape ale dezvoltării societății omenesci. Sociale și milenii de existență au dus nu numai la consolidarea încheietății dintre soți ci au încercat să justifice juridic, ideologic și moral „rațiunile” acestei încheietăți. De aceea mișcarea socială promovată de socialism, în toate grupele de relații interumane, a redat drept de existență, în mijlocul familiei socialiste, a întregului ansamblu de legături care o legitimează și o justifică ca o celulă socială simetrică cu o societate în care exploatarea, sub orice formă a manifestării sale, este dezavuată.

Înlocuind legăturile ce se stabileau prin interese economice în cadrul familiei burgheze cu legăturile de ordin moral, familia socialistă înscrie un mare salt calitativ. Este, în mod automat, familia astfel întocmită, scutită

CONDITIA MATERIALĂ ȘI MORALĂ A TINEREI FAMILII

de executare? O statistică întocmită de oficiile de stare civilă și de tribunalele din Capitală arată că 18 la sută din totalul tinerilor căsătorii pe durata a patru ani au divorțat. O altă statistică disocieră a motivelor care au condus la desfacerea acestor familii tinere ne arată că aceste căsătorii au fost lipsite, încă din momentul întemeierii lor, de acele valori morale menite să asigure trăinicia căminului: afețiunea reciprocă, cinstea, sinceritatea. În cazul acestor căsătorii se pot face două mari observații explicative: a) insuficiența umanizare a instinctului sexual, care înseamnă transformarea sa calitativă, dintr-o necesitate pur biologică într-un sentiment profund omenesc și b) insuficiența pregătire pentru viața de familie, care se traduce prin alegerea evasimilpătoare a partenerului de viață.

Lipsa unor serioase cercetări sociologice circumscrise problemelor familiei nu poate fi, se înțelege, suplinută de ancheta noastră cu mijloacele proprii ziarului. Totuși, pentru o prefață la o dezbateră de mai lungă durată asupra condițiilor morale și materiale ale familiei tinere, am organizat o anchetă gazetărească printre tineri căsătorii din orașele Craiova, Tg. Mures, Timișoara, Râmnicu Vâlcea ș.a. la care ne-au răspuns, pe bază de chestionare, 100 de bărbăți (dintre care 60 de muncitori, 40 de funcționari și cadre tehnico-injineresti) și 80 de femei (dintre care 40 de muncitoare și 40 de funcționare și intelectuale). Am colectat 7 200 de răspunsuri. Se înțelege că într-o problemă de o asemenea complexitate această împărțire de mai sus are riscurile sale tot așa cum epuizarea sistematică a explicațiilor pe care le ridică această problemă este un deziderat pe care trebuie să-l îndeplinească sociologia specializată. Deci, luându-ne măsură de prudență necesare față de cititorul care urmărește rezultatele acestei anchete, vrem să preclărim că eforturile noastre modeste vor fi onorate dacă vom reuși să ridicăm câteva repere absolut trebuțoare unei dezbateri ce va fi susținută de specialiști și stimulată de problemele ce vor fi aduse în discuție de cititorul interesat.

(Citiți în pag. 4 ancheta noastră pe această temă).

CE EXIGENȚE IMPUNE 1970 ÎN ACTIVITATEA TINERETULUI DE PE ȘANTIERELE INDUSTRIALE?

CONTRIBUȚIE SPORITĂ LA CREȘTEREA EFICIENȚEI INVESTIȚIILOR

Legea pentru adoptarea Planului de stat stabilește contribuția importantă pe care anul 1970 o va aduce la asigurarea bazei materiale pentru viitorul cincinal, în îndeplinirea obiectivelor Congresului al X-lea al partidului. Se conturează elocvent perspectiva dării în exploatare a circa 740 capacități și obiective, începerea construcției la aproape 200 de lucrări noi. Din va-

— Ce considerați Dv., tovarășe ministru, ca trebuie să orienteze preocupările tinerilor angajați în edificarea obiectivelor de investiții a căror responsabilitate vă este încredințată, ce așteptați de la ei?

— Dialogul pe care mi-l propuneți, cu privire la tinerii ce-și desfășoară activitatea pe șantierelor subordonate ministerului, implică întru totul o problemă vastă ce face obiectul preocupărilor noastre în acest an, mă obligă să încep prin a contura cadrul calitativ nou în care lucrează constructorii în anul 1970. În acest sens este necesar să amintim cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu în recenta plenară a C. C. al P.C.R.: „O caracteristică principală a planului pe 1970 este punerea unui accent deosebit pe ridicarea eficienței întregii activități economice, concentrând eforturile ministerelor, centralelor și întreprinderilor spre folosirea cât mai rațională, cu randament maxim a capacităților de producție, spre micșorarea consumurilor de materii prime și combustibili, ridicarea într-un ritm mai intens a productivității muncii și reducerea costurilor de producție”. Ele servesc drept îndreptar în fiecare compartiment de activitate, pentru noi constructorii, aceste indicații materializându-se în do-

meniu atât de important al ridicării eficienței lucrărilor de investiții. Nu trebuie să scăpăm nici un moment din vederea că unitatea de măsură fundamentală a muncii noastre o reprezintă capacitatea de a introduce cât mai devreme în circuitul economiei naționale obiectivele pe care le construim. Anul 1970 constituie din acest punct de vedere o probă de

competență profesională. Și în primul rând tinerii nu trebuie să uite nici un moment acest lucru. N. UDROIU

(Continuare în pag. a VII-a)

Convorbire cu
ing. ION TUDOSE
adjunct al ministrului
construcțiilor industriale

Nocturnă cu echipa de ofelari de sub „băgheta” ministrului Ion Cazac, pe platforma Uzinei de mașini grele, București

Fotografia: ION CUCU

4 IPOSTAZE ALE TRANSPARENȚEI

1. Cele opt cuplone în care nișipul, calcarul, soda și feldspatul funcționează la o temperatură de peste 1500 grade C respiră, prin cămințele refractare în care sînt zidite, o căldură reconfortantă, asemănătoare căldurii pe care o înalță soarele în plajele arii ale mării. Incandescenta sonoră din pintecele lor abate toate privirile, le obligă să se abandoneze unei contemplații lucide, capabilă să-și rememoreze toate procesele prin care materia primă, trecută prin elevatoare și foc, se transformă în sticlă. Pînă și aspirațiile iluzorii ale alchimistilor revindicî un loc în memorie și, de-a lungul pasarelelor înalte care unesc aceste tăruturi minilaturale, însoțit de fînăru brigadier Stere Ciobanu, încerc să-mi re-

consider concepția despre transparență. Aflu, treptat, că cele 102 tone de materie primă depozitate în buclărie își scurg opacitatea în flăcări într-un ritm comandat electronic și că botezul focului, din punctul acesta de vedere, e utovericindu-se, își raportează automat amplitudinea unor complicate panouri de control și măsură. Apoi, în inșiși flăcările care depersonalizează substanțele, convertindu-le la o unică ipostază, întrezăresc întelese semne ale trecerii opacității în transparență. Și, în sfîrșit, cu ajutorul piro-metrului optic pe care mi-l oferă Petre Cojocaru, cerșic ardenta acestei transparențe prin inșiși transparența lentilelor. Acestea, timp de cîteva secunde, se transformă într-un suport al privirii. Rotesc încet discul mobil al instrumentului în formă de pistol, pînă ce flacăra ce se reflectă în

crystalul rece dispere, și citesc o cifră pe care singur mi-am furnizat-o: 1520 grade C.

Evident, aici, la Fabrica de sticlă București, intrată recent în funcțiune, procesul prin care nișipul, calcarul, soda și feldspatul se transformă în sticlă poate fi descris și altfel decît printr-un apel insistent la metaforă. Înșă,

pentru toți acești oameni fascinați de înalta condiție umană pe care o presupune industrializarea socialistă a țării, înșiși lanțul tehnic, dincolo de ariditatea și laconismul ce îl caracterizează, se vrea un lanțaj metaforic.

REPORTAJUL NOSTRU DE SÎMBĂȚĂ

2. Părăsesc înaltele pasarele însoțit de același Stere Ciobanu, tînăr inițiat în cele mai intime detalii tehnologice ale acestei moderne întreprinderi din Capitală, om pentru care, fără jena pe care ar putea s-o provoace rostirea unui cuvînt pretios, „sticlăria e fascinantă”. Întîlnim acum a doua față a cuploarelor amintite mai

■ AȘEARĂ, LA FLOREASCA, ÎN PREZENTA A PESTE 3 000 DE IUBITORI ÎNFLĂCĂRAȚI AI FOTBALULUI

În ziarul de azi

S-A CONSTITUIT CLUBUL SUPORTERILOR ECHIPEI NAȚIONALE!

(CITIȚI ÎN PAGINA A VII-A RELATAREA DE LA ACEASTĂ REUNIUNE).

ÎN PAG. A 2-A
• Săptămîna în avangronică

ÎN PAG. A 3-A
• Mecanica fină — un program prioritar pentru in-

dustrie și cercetare dar O „GENUSAREASĂ” A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

ÎN PAG. A 5-A
• Cronica literară: Mircea Marin „GENERATIE ȘI CREATIE”

ÎN PAG. A 6-A
• De la om la om

Încheierea vizitei tovarășului Ion Gheorghe Maurer în R. S. F. Iugoslavia

Vineri după-amiază s-a înnoptat de la Belgrad, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a făcut o vizită în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, la invitația președintelui Vecei Executive Federale, Mitia Ribicici.

În vizita sa, șeful guvernului român a fost însoțit de Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Sandru, ambasadorul României la Belgrad, Grigore Bărgăoanu, vicepreședinte al Comisiei governa-

Primire la președintele I. B. Tito

BELGRAD • 16 — Trimisii speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Nicolae Plopanu transmit:

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a fost primit, vineri dimineața, de către președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Iosip Broz Tito, cu care a avut o convorbire cordială, prietenească.

La întrevvedere, care a avut loc la reședința de la Brioni a șefului statului iugoslav, au participat, din partea română, Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Vasile Sandru, ambasadorul României la Belgrad, iar din partea iugoslavă, Mitia Ribicici, președintele Vecei Executive Federale.

(Continuare în pag. a VIII-a)

CITIȚI ÎN PAGINA a 8-a:
Comunicatul comun
româno-iugoslav

MARXISMUL ȘI CONTEMPORANEITATEA

MIHAIL PIȘCOCI

Dacă orice filozofie cu adevărat viabilă este produsul epocii sale, atunci marxismul este filozofia epocii contemporane nu prin litera, ci prin spiritul său. Produs al omului, destinat omului, filozofia răspunde și trebuie să răspundă nevoii și aspirațiilor și problemelor pe care epoca sa le ridică și căreia omul acestei epoci le caută soluții și răspunsuri concrete. Filozofia poate prospecta viitorul, iluminînd în prezente teze teoretice devinute realitate și faptă; trecutul și viitorul servesc însă prezentului și se subordonează acestuia din perspectiva devenirii istoriei universale care este mereu concretă, actuală și particulară. Condiția existențială a filozofiei, în general, a celei marxiste, în special, este legătura immanentă cu vremea sa.

Marxismul, ca filozofie a epocii contemporane, își dovedește superioritatea față de celelalte filozofii și orientări filozofice prin chiar esența sa: deschidere permanentă a teoriei spre practică; asimilare permanentă a practicii social-istorice, teoretice. În această dublă relație rezidă caracterul științific al marxismului, perenitatea și înalta calitate a teoriei cu practica presupune autodezvoltarea, autodepășirea perpetuă în funcție de fiecare nouă etapă istorică.

Prin ce se explică interesul filozofiei și în zilele noastre științifice — și largă influență pe care marxismul o exercită asupra științei, filozofiei, ideologiilor și politologiilor actuale? Trebuie avut în vedere, în primul rînd, faptul că marxismul se oferă contemporanității nu numai ca model teoretic ci ca realitate socială care constituie azi forța hotărîtoare a progresului societății. Pentru peste o

Faptul

— Am făcut Revelionul la Mare! imi spuse prietenul meu, pe care nu-l mai întîlnisem de anul trecut. „Și în voce îți joca mindria pentru ideea foarte ingenioasă pe care o avusesc.

— Eu a trebuit să mărturisesc, nu fără mindrie dar mai rezervat, că mă aflam la 1 ianuarie în Bucegi. Litoralul mi se păru dintr-o dată un tărîm depărtat. Depărtat în spațiu sau în timp? Fără veste mă descoperam proiectat în largul imperiu al prejudecății. De ce, la drept vorbind, vecinul nostru Pont Euxin să ni se pară numai

(Continuare în pag. a VII-a)

Pledoarie pentru munți

VERNISAJE POSIBILE

Cel mai adesea unui artist surprins pîndind un măr sau sîfînd un metal i se pun aceste întrebări profitoare despre univers, despre estetic și extraestetic, despre corelația dintre știință și artă etc., etc., adică tot ceea ce poate forma obiectul unor congrese de estetică și ceea ce definește sau se străduie să definească cu atîta trudă teoreticienii. De aceea e aproape firesc ca artistul, care fără îndoială se va fi gîndit cu siguranță la o sumedenie de lucruri „adînci”, va răspunde inhibat, cu o grijă mai mare pentru exprimarea gramaticală decît pentru coerența și proprietatea ideilor. Ne propunem, în măsura în care este cu putință și în măsura în care experiența în timp ne va ajuta, să realizăm o altă imagine a universului atelierelor plastice. Să dezvăluim acea activitate, acea substanță care anticipează o expoziție, deci — vernisajul posibil, dar și ceea ce, scapă inevitabil, expoziției, adică acele fapte și atitudini „mărunte” care o pot completa și îmbogăți infinit.

(Citiți în pagina a V-a Imaginație și model, interviu cu VIOREL MĂRGINEAN)

CORNEL RADU
CONSTANTINESCU

vara atît de vecin? De ce îl considerăm, opt luni din douăsprezece, numai și numai pentru rafinamentul, cînd știm — cu toții că, în comparație cu munții, el este fiul produs al turismului românesc? Dar gusturile nu se discută, iar concediul, distrația („loisir-ul”) rămîna chestiuni subiective ale fiecăruia dintre noi.

Întrebarea care se pune la modul obiectiv este alta. De ce O.N.T.-ul însuși, ale cărui inițiative ar trebui să devanseze preferințele marelui public, nu își îndreaptă cu mai multă bunăvoință privirile spre mările are al Carpaților? Față de nimeni toarea explozie urbanistică de pe litoral, civilizarea muntelui a rămas insignifiantă. Turismul care ar putea înflori acolo, pe creste,

ROMULUS RUSAN

(Continuare în pag. a V-a)

Teatru și spectatori tineri

Teri după amiază „Ateneul tineretului” era un loc tocnăit...

La întâlnire, la care a participat și tovarășul ION POPESCU...

Vom veni cu amănunte asupra acestei prețioase inițiativă.

S. C.

CARTEA

V. POPP: „MORFOLOGIA BASMULUI”

(Traducere de Radu Nicolae Prefată de Radu Niculescu) Aparută în 1923...

ALFRED JARRY: „UBU”

(Traducere: Romul Munteanu) Volumul pe care-l prezentăm cuprinde piesele: „Ubu rege”, „Ubu încoronat”...

Teoric: „IDILE”

(Traducere, prefată și note de Teodor Naum) Cartea cuprinde cele 30 de idile ale lui Teocrit...

Săptămâna în spectacol

SCENA

TREI PREMIERE ÎN BUCUREȘTI. Noua piesă a lui Al. Mirodan...

În aceeași zi, premieră și la Teatrul de Comedie...

Miine seară, la Studioul „Cassandra” al Institutului de teatru...

„SI UNA LA CONSTANȚA”, unde regionalul Mihai Berechet a montat o celebră comedie...

CLUBUL

Seară distractivă pentru tineret — duminică 18 ianuarie, ora 17 — Ateneul tineretului...

„Acțiuni concrete ale României în direcția creării unui climat de pace în Europa”...

PERMANENTE. Cîteva din marile spectacole ale trecutului stagiunii bucureștene continuă să „țină afișul”.

SEBASTIAN COSTIN

SĂMBĂTĂ, 17 IANUARIE 1970

Opera Română: TRUBADURUL — ora 19.30; Teatrul Național „L. Caragiale” (Sala Comedie): IDIOTUL — ora 19.30...

DOMINICĂ, 18 IANUARIE 1970

Opera Română: PRINT ȘI CERȘETOR — ora 11; DON CARLOS — ora 19.30; Teatrul Național „L. Caragiale” (Sala Comedie): ALIZUNA — ora 19.30...

studentilor, luni 19 ianuarie, ora 20.45.

Clubul elevilor prezintă marți, 20 ianuarie la ora 19, simpozionul „Omagiul marelui Lenin”...

„Comportamentul elevilor în activitatea extrașcolară” — prelegere susținută de prof. Constantin Borcescu...

Ludovic Antal și a formației de teatru a Ateneului...

Cicliul „Din frumusețile patriei” va fi prezent pe afișul gîndurilor bucureștene în săptămîna care urmează...

PORTATIV

Sinfonia a V-a de Beethoven în concertul de joi seară al Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii...

TELEVIZIUNE

Serial în 8 episoade „Riul întunecat”, producție a studiourilor de televiziune sovietice...

„Realitatea ilustrată”. Invitați Dina Cocea și Florian Pofta. În aceeași emisiune: filmul „Conglomerat”...

La start: o formație tânără, în plină afirmare — „Savoy”. Redactora emisiunii, Georgeta Postolea...

Tele-teatru prezintă o nouă premieră: piesa „Samy” de Ken Hughes...

ION PASAT

SĂMBĂTĂ, 18 IANUARIE 1970

PROGRAMUL I: 17.00 Deschiderea emisiunii; 18.00 Bună seara, fete!; 19.00 Teatrul de seară...

PROGRAMUL II: 20.00 Mosaic cinematografic; 21.00 Actualități literare; 22.00 Film serial: Noile aventuri ale căpitanului Kloss (V).

DOMINICĂ, 18 IANUARIE 1970

PROGRAMUL I: 8.15 Deschiderea emisiunii; 8.45 Matineu; 10.00 Actualități literare; 11.00 Ora satului; 11.05 Festivalul Beethoven...

PROGRAMUL II: 20.00 Glorie ale scenei lirice românești; 21.00 Inedit; 22.00 Roman folcloric; 22.30 Includerea emisiunii programului II.

URMĂRIREA: rulează la Patria (orele 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.30)...

PACATUL DRAGOSTEI: rulează la București (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21)...

RECONSTITUIREA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.45)...

INTR-O SEARĂ UN TREN: rulează la Capitol (orele 9.15; 11.30; 14; 16.15; 18.45; 21)...

LUCIA: rulează la Central (orele 8.45; 11.15; 14.45; 17.45; 20.45)...

DRAGOSTE LA LAS VEGAS: rulează la Lumina (orele 8.30; 10.15; în continuare 10.30-20.45)...

MINILE, REGINA INSTRUMENTELOR, AFGANISTAN, SFATURILE BĂLĂNEȘTI, ORASUL MIC, ORASUL MARE: rulează la Timpu' Noi (orele 9-21 în continuare)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

RAZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.30)...

Post scriptum pe un afiș de expoziție

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

Alături s-a deschis, în faierul Teatrului „Ion Creangă”, expoziția de sculptură a lui Petre Jucu...

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

Advertisement for 'SIMPATICUL DOMN EB' featuring a man and woman. Text: o producție a studiului cinematografic București. REGIA: Ștefan Traian Roman. Cu: Mihai Păldărescu, Silviu Stănculescu, Virgil Ogășanu...

Advertisement for 'Cînd se arată CUCUVEAUA' featuring a woman. Text: o coproducție italo-franceză după romanul lui Leonardo Sciascia. REGIA: Damiano Damiani. Cu: Claudia Cardinale, Franco Nero, Serge Regiani...

Advertisement for 'VIA MALA' featuring a woman. Text: o producție a studiourilor din R. F. a Germaniei după romanul lui John Knittel. REGIA: Paul May. Cu: Geri Fröbe, Joachim Hansen, Christine Kaufmann, Christine Wolff...

Advertisement for 'ORAȘUL VISURILOR' featuring a woman. Text: o producție a studiourilor sovietice. REGIA: Șuhrat Abbasov. Cu: Vova Vorobei, Vova Kudenkov, Bahtiar Nabiev, Natalia Arinbasarova...

MECANICA FINĂ — UN PROGRAM PRIORITAR PENTRU INDUSTRIE ȘI CERCETARE

DAR

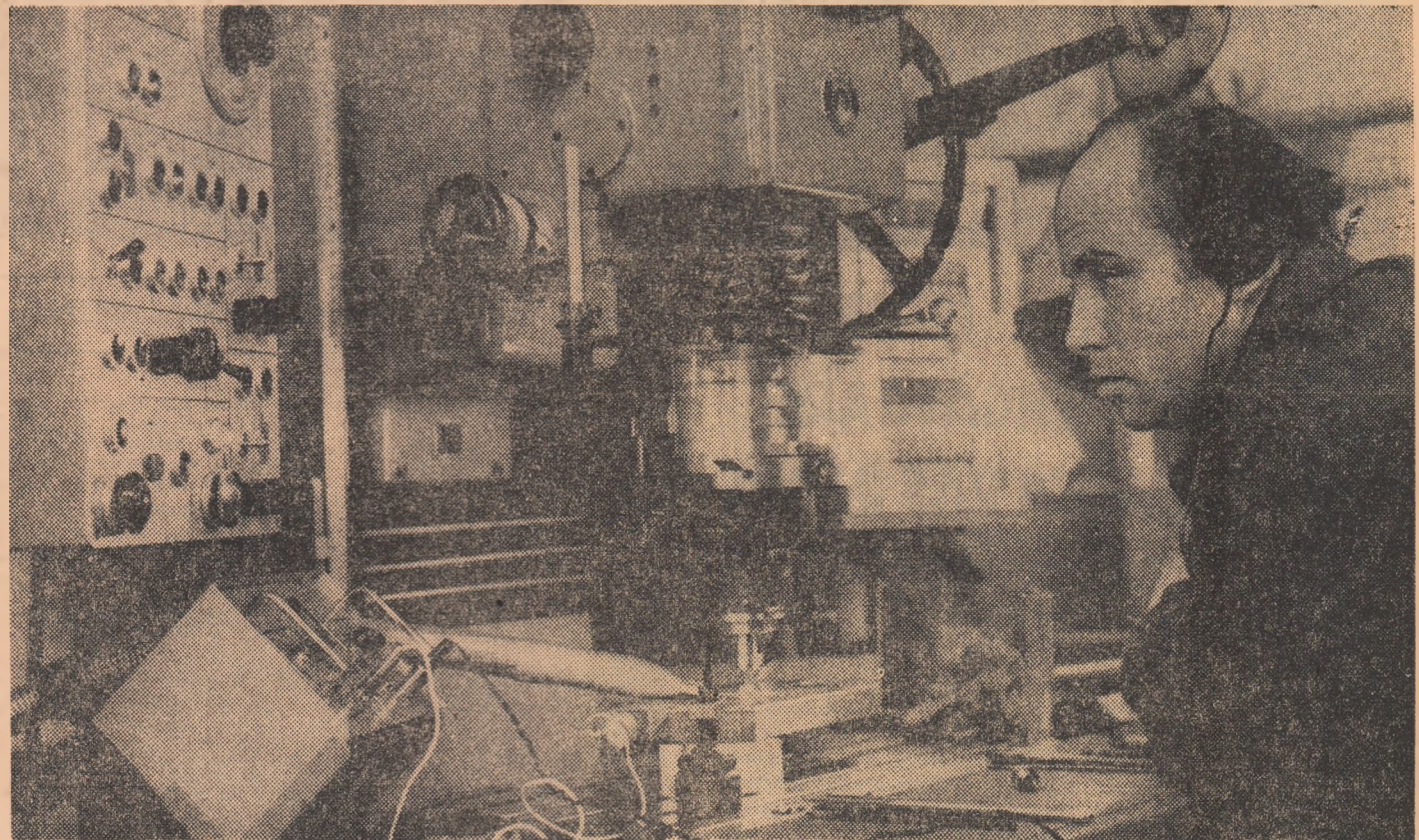
„CENUȘĂREASĂ” A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

Mecanica fină este o ramură industrială derivată din tradiționala meserie a ceasornicarilor. Însă de la îmbinarea meseriei cu știința s-a născut o autentică scurgere a timpului...

se poate face la un nivel adecvat cerințelor ramurii pentru care sînt formați. Importanța muncii de cercetare și concepție în acest domeniu este arătată de tendința generală de miniaturizare a uneltelor...

gineri pregătiți în condiții corespunzătoare pentru mecanica fină. lăta ce ne declară și ing. PETRE DODOC, șef de lucrări la aceeași secție...

de utilaje din acest sector. Un început mai hotărît în specializarea studenților, o legătură mai strînsă cu uzinele și unitățile de cercetare prin perioade de practică mai judicioasă...

Uzina de mecanică fină — București. Rectificatorul coordonator Ștefan Iulian, deservind una dintre modernele mașini ale fabricii

Foto: O. PLECAN

CE ȘTIȚI DESPRE SERVOMOTORUL FEROREZONANT ȘI ELEMENTUL AMPLICON?

O EXCLUSIVITATE ROMÂNĂSCĂ PE PIAȚA MONDIALĂ

Afirmarea produselor industriale pe piața internă și internațională este o funcție directă a calității lor, a ponderii perfecționărilor constructive și tehnice incluse în el și reținute continuu...

de încercare a motoventilatoarelor pentru locomotiva electrică. De asemenea, utilizînd experiența bună a aceluiași cadru s-a desprins din calculul proiectului, căpătînd contururile realității ca produs independent „electro-pompa de uz casnic”...

Un capitol important al activității de cercetare științifică de la Uzina „Electromotor” îl reprezintă serviciul de automatizări. Într-o discuție, inventatorul dr. ing. Dan Teodorescu, șeful serviciului...

ROD AL CERCETĂRII UZINALE

Cum e și firesc, constructorilor nu le este indiferentă nici durata vieții produselor realizate. Industria reclamînd un utilaj perfecționat dar și cu o mare rezistență la exploatare...

PARDOSEALA CARE ABSORBE ZGOMOTELE

Colaborarea specialiștilor din două institute de cercetări — Institutul de cercetări în construcții și economie constructivă (INCERC) și Institutul de cercetări textile...

textilă, deșeurii care pînă acum nu primeau nici un fel de întreținere. De asemenea, cele două categorii de fibre se caracterizează și printr-un grad de izolare fonică...

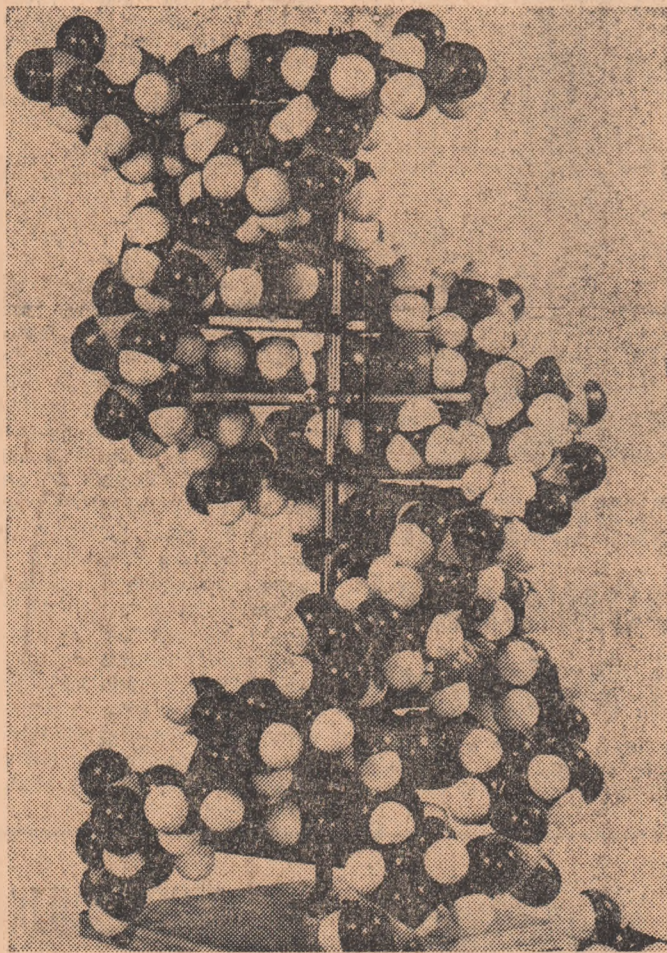
PETRE JUNIE

ANDREI ȘERBAN

ADRIAN BARBU

Prof. univ. dr. doc. EMIL REPCIUC comentează pentru cititorii noștri

O REALIZARE ȘTIINȚIFICĂ REMARCABILĂ PRIMA IZOLARE A UNEI GENE

„Elicea vieții” — dublul lanț al moleculei de A.D.N. Pe acest suport sînt „ancorate” genele. Fiecare din ele reglează un din milioanele de procese biochimice al cărui ansamblu este viața

Recent, trei tineri biochimisti americani — Jonathan Beckwith, 33 de ani, James Shapiro, 26 de ani, și Lawrence Eron, 25 de ani — au reușit, pentru prima dată în lume, să izoleze o genă dintr-o celulă vie a unui organism.

În fiecare din milioanele de celule ale corpului uman — arătau în 1953 biochimistul Francis Crick și James Watson, laureați ai Premiului Nobel — se află deșeurii, intr-o veritabilă „cartotecă” chimică, întregul „plan de construcție” al organismului.

Firos, s-ar ridica o întrebare îndreptățită: cum se produce această „reglare” a sintezei biochimice? Nu pot apărea oare „încurcături” în transmiterea datelor de sinteză în uzina chimică a organismului — celula? Această problemă nu a intrînzis să fie la rîndul ei rezolvată. Cercetătorii au constatat că anumite grupe de „semețe” genetice corespund anumitor funcții vitale. Aceste grupuri sînt genele — unitățile informaționale fundamentale, „fișele” cartote-

conționate genetic, cele mai multe dintre ele foarte grave. O mică „defecțiune” în structura chimică a unei gene poate induce tulburări extrem de grave în sinteza unor compuși vitali ai organismului. Urmarea: dereglarea echilibrului vital, apariția bolii genetice, care, fapt extrem de grav, este ereditară. Evident, realizarea unui tratament prin substituție genetică, prin înlocuirea genei bolnave ar prezenta avantaje deosebite. Gene izolată din organismul uman s-ar putea obține în condiții destul de simple prin culturi de celule. În acest mod s-ar putea trata cu o eficacitate deosebită majoritatea bolilor genetice, cu condiția ca gena izolată din cultura de țesuturi sau cea artificială, sintetizată în laborator, să fie bine integrată în genomul primitiv. În aceste condiții, boli cum ar fi galactozemia — maladie provocată de defectul genei „responsabile” de sinteza unei enzime ce prelucurează zahărul și care se caracterizează prin tulburări extreme de grave cum ar fi cataracta, ciroza ficatului, distrugea rinichilor — ar putea fi tratată relativ simplu, prin înlocuirea genei bolnave. Cazul fenilketonuriei — în care un acid nucleic foarte comun în alimentația proteică nu poate fi prelucrat și utilizat de către organism, datorită unei gene defecte — este similar.

Cercetările în domeniul izolării genelor, care vor continua fără îndoială în anii următori, deschid perspective „proteziilor” biochimice a defectelor genetice. În acest mod se va rezolva problema bolilor genetice și ereditare ale umanității. În același timp, este posibil ca această metodă să deschidă perspectiva ca omul să influențeze în bine propria sa evoluție, perfecționîndu-se ca specie biologică.

Izotopii consulta pacientul Recent, a fost pusă la punct o nouă metodă de cercetare a distribuției iodului în glanda tiroidă la bolnavilor. Noua metodă constă în surzarea radioactivă externă, care activează iodul natural prezent în glandă. Radiabilele emise în timpul acestei proceduri sînt măsurate cu un contor de fluorescență. Avantajul noului metodă constă în afara de precizia mult mai mare a măsurătorilor în reducerea gradului de iradiere al pacientului. Actualmente oamenii de știință se preocupă de extinderea acestei noi metode la cercetarea proceselor biologice din alte organe.

CONDITIA MATERIALA SI MORALA A TINEREI FAMILII

ANCHETA NOASTRA

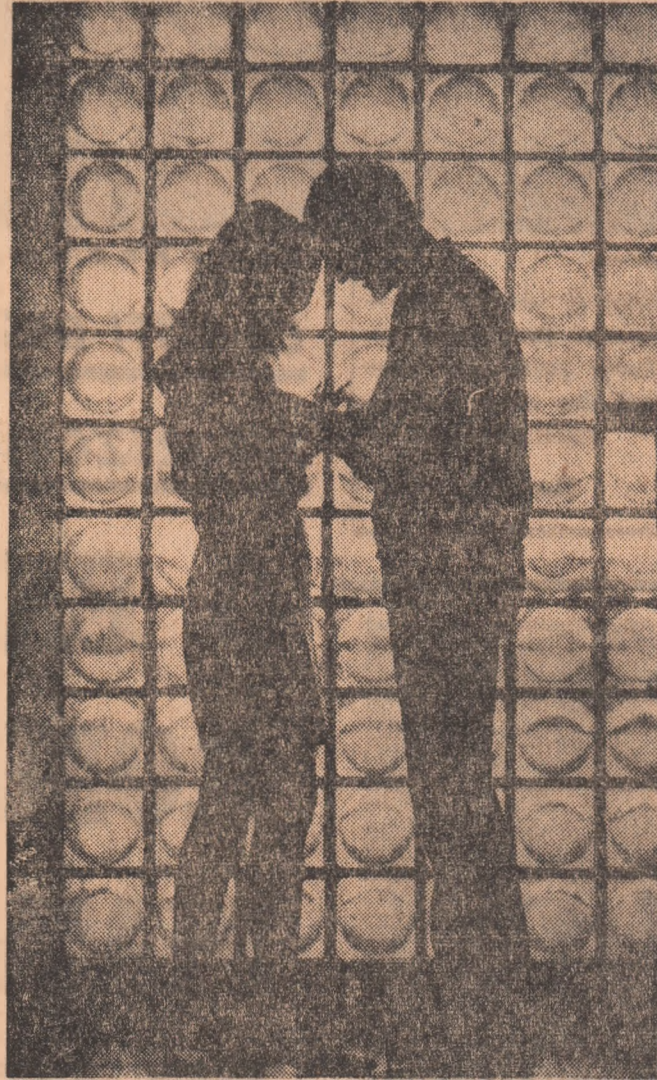
Un program bogat la redactia pentru tineret a Editurii politice

SCURTĂ ISTORIE PREMERGĂTOARE PRIMULUI PAS ÎN DOI

Anchetă realizată de VARTAN ARACHELIAN

O imagine obișnuită, mereu cu alți protagoniști, întodezuna emoționantă: doi tineri hotărâți să pornească împreună în viață. Primul pas în doi prelungeste în fața ofițerului stării civile acordul lor intim de a fi, unul pentru altul, în fața legii...

lizență, de inventivitate pentru ca întreprinderea să nu fie un timp liber al tinerilor să înscrie amintiri durabile în memoria celor care vor deveni cunoscuți-aici, soț și soție? Există în tradiția universitară un bal al bobocilor. Nu s-a putea, tovarăși din comitetele U.T.C., organizarea periodică a unor baluri ale tinerilor necăsătoriți? N-ar putea fi ele organizate în colaborare cu întreprinderi cu ponderi diferite în tineri și tinere aliate într-o astfel de situație? Și n-ar fi, vă întrebăm pe dv., loc pentru o mare investiție de acțiuni instructiv-educative?

„UNDE V-ATI CUNOSCUȚ?“

Table with 4 columns: Circumstanțele, Bărbați, Total, Femei, Total. Rows include: In timpul școlii, Reuniri vizite, In timpul liber, La locul de muncă, Din copilărie, Nici un răspuns.

Variațiile mari procentuale, fie în cadrul aceleiași grupe de sex sau categorii profesionale face riscantă semnificația amplă a rezultatelor. Citeva observații însă se pot face fără pretenția de a absolutiza. Care este ordinea zonelor prin generalitate ca înțelegerea dintre un băiat și o fată să fie decisivă pentru întemeierea unei familii? Un astfel de clasament întocmit pe categorii profesionale arată astfel: pentru muncitori, funcționari, studenți, vizite; 2) diverse activități în timpul liber; 3) la locul de muncă; 4) în timpul școlii; 5) din copilărie, pentru funcționari (e), intelectuali (e); 1) reuniuni, vizite, 2) la locul de muncă; 3) în timpul școlii; 4) diverse activități de timp liber; 5) din copilărie. (Intr-o cercetare sociologică pe un mare eșantion evident că ierarhizarea acestor zone ar fi, cu nenumărate diferențe, similară pentru cele două sexe. După cum se vede, marile diferențe pe care le înregistrăm nu sub acest aspect impun prudențe în semnificarea procentuală a diferitelor rezultate).

2 CE NE SUGEREAZĂ IMPRESIA DOMINANTĂ A PRIMEI ÎNTILNIRI?

La una dintre rubricile chestionarului nostru a figurat această întrebare: „Ce v-a impresionat cel mai mult, prima oară, la soțul sau soția dv.“? Întrebarea sugera și limitarea

răspunsurilor la următoarele calități: frumusețea fizică, cinstea, corectitudinea, caracterul cumpătat, starea socială etc. Răspunsurile colectate ne pun în situația de a afirma că impresia dominantă a primei întâlniri este... plurală. Într-o astfel de situație nu ne rămâne decât să figurăm, pentru început, numeric calitățile care au fost dominantele acestui prim pas premarital, pe cele patru subdiviziuni (categoriile profesionale și grupe de sex). Pentru muncitori: cinstea, corectitudinea 72 voturi; frumusețea fizică 12 voturi; inteligența 6 voturi; nici un răspuns în 4 fișe. Pentru funcționari: cinstea, corectitudinea 40 de voturi; frumusețea fizică 14; nici un răspuns în 2 fișe; pentru funcționari, intelectuali: cinstea — corectitudinea — 52 de voturi; frumusețea fizică — 12 voturi; inteligența — 4 voturi; la fel și citeva precizări la muncitori: „Să fiu sincer, poate frumusețea, dar după ce ne-am cunoscut mai bine am observat și alte calități“ (Ion Ioan, tehnician la Electro-Banat Timișoara); „Cinstea, corectitudinea și fizicul“ (B.C. sergent major M.F.A., Tg. Mures); „Frumusețea fizică și apoi cea morală“ (Constanța Niculescu, laborantă la Întreprinderea de coțării și răcoitoare Timișoara); „Frumusețea fizică și după aceea cinstea (cusătoreasă la Întreprinderea de mănăși Tg. Mures); „Totul începând de la caracter“ (S. V. contabilă la C.A.P. Mihăilești, jud. Vileșca); „Frumusețea fizică și o risipă de bunăte. Restul inexistente, lucru constat mai târziu“ (Crista V. Florica, funcționară la Industria lăinii Timișoara); „De acea ne-am căsătorit fiindcă am iubit unul la celălalt și frumusețea și corectitudinea“ (cusătoreasă la Fabrica de piele și mănăși Tg. Mures).

Cercetind clasamentele valorilor evidentiate de prima întâlnire se poate lesni observa că precumpănesc, ca dominante, valorile morale: o delimitare rigidă ar fi arbitrară însă. O primă constatare: desi prima impresie e, in cele mai multe cazuri (vezi opțiunile masive pentru cinste, corectitudine, valori care se desoperă în timp) intuitivă, majoritatea covârșitoare a subiecților ne mărturisesc că ele au fost confirmate cu timpul. Este excușată, așa cum par a sta lucrurile, iubirea fulgerătoare „din priviri“? Se poate răspunde afirmativ. O situație asemănătoare prezintă și căsătoriile eşuate în săli de tribunal? Să cercetăm motivația divorțurilor sintetizate în statistica amintită de noi. Iată ordinea procentuală: 1) neînțelegeri, dezinteresul unuia dintre soți față de celălalt sau față de familie — 40 la sută; 2) infidelitate — 30 la sută; 3) părăsirea domiciliului conjugal — 14 la sută; 3) violențe provocate de lipsa de educație, de beție — 12 la sută etc. După cum se vede avem de-a face cu carente de educație. În astfel de căsătorii, din aliajul interior al relației consensuale prin încheierea căsătoriei, au lipsit încă de la început acele elemente valoroase menite să asigure traiectoria căminului conjugal, afectivitatea reciprocă, cinstea, sinceritatea.

Adevărul sentiment, care apropie călpa încheierii căsătoriei și întemeierea familiei — este măturarea, aproape fără excepții, subtextuală a subiecților noștri — presupune existența în ființa iubită a unui ansamblu de calități fizice și spirituale, a unor înalte valori morale. Diferența specifică între astfel de căsătorii încheiate pe toată viața și cele care eşuează, e condiționată de existența valențelor pozitive caracteriale, care realizează un acord spiritual foarte larg, o intensă participare emoțională la tot ceea ce e legat de partenerul cu care este împărtășit acest sentiment profund uman. Rămânând faptul că doar într-un procent practic neglijabil, la baza desamănării unor familii au stat pricini materiale, explicația răzării unor căsătorii trebuie căutată în sărăcia articularilor afective dintre cei doi parteneri în rudimentarismul sentimentului erotic. Nestimulat de prezența unor consonanțe caracteriale, unul sau amândoi dintre parteneri n-au reușit să înscrie sântul calitativ necesar de la acea necesitate fizică cu care Epicur nota năv iubirea ca un „magnetism“ biologic produs de „emananțele pe care le răspândesc corpurile“, la complexitatea sentimentului de nobilă factură umană.

Dar realitatea și trănicia a acestui sentiment nu este verificată în primul rând, de perioada care antecipează căsătoria și încheierea familiei. „Dacă numai căsătoria întemeiată pe dragoste este morală — scria Engels — morală este de asemenea căsătoria în care dragostea continuă să existe“. Și în această direcție sint grăitoare experiențele ulterioare primei întâlniri și ale primului pas în doi acumulate de subiecții anchetei noastre. Să lăsăm timpul să confirme sau să infirme simpatia născută de prima întâlnire? În afara celor implicați există o instanță de control? Sînt părinții o cenzură de luciditate, care acționează eficace?

(Continuarea acestei anchete, într-unul dintre numerele noastre viitoare).

Despre coordonatele planului tematic al acestei redacții ne-a vorbit șeful redacției, tovarășul NICOLAE TUE

Temele abordate în volumele ce vor apărea în acest an vor constitui un ajutor prețios în formarea convingerilor politice ale tineretului patriei noastre. În cunoașterea politicii științifice a partidului și statului nostru socialist, a sarcinilor istorice trasate de Congresul al X-lea al partidului. Un loc important în plan îl ocupă lucrările dedicate formării concepției științifice despre natură și societate, educării și sădirii în conștiința tinerilor a dragostei înfăptuite față de patrie, a devotamentului nemărginit față de partid, vor fi evocate tradițiile glorioase de luptă ale U.T.C., precum și cerințele formării etice și civice a tinerii generații. — Care dintre lucrările prezente în acest plan se găsește în tipar sau în fază înaintată de lucru în redacție? — Pentru trimestrul I sint prezente să apară câteva lucrări, care sint sub tipar, al căror conținut subliniază importanța lor tematică. Este vorba mai întâi, despre volumul „Momente și portrete de neuitat“. Selecțiile din operele unui nenumărat număr de scriitori, paginile acestor cărți redau cu multă căldură chipul tinerilor comunisti, faptele lor în anii grăi de ilegalități cînd, sub conducerea comunistilor înfrunzind prigoana și teroarea, sacrificîndu-și tinerețea și adevărați pilde de eroism și abnegație pentru împlinirea năzuințelor și aspirațiilor poporului de eliberare națională și socială. De neuitat sint momentele emoționante din care răzbat tinereasca încredere în viață și în om, în izbînda binelui, a adevărului și a luminii.

În fază înaintată de apariție se găsește și lucrarea „Întrebări care își caută răspunsul“. Desprindem din sumarul acestor cărți: „Ce se află în centrul pămîntului?“, „Cum se naste materia?“, „Masina poate înlocui omul?“, „Ce este antimateria?“, „Se poate sintetiza materia vie?“, „Se pot citi și transmite gândurile?“, „Va avea loc sfîrșitul lui? etc.

În volumul „Un univers într-o carte“ este realizată o dezbaterie vie privind formarea conștiinței politice, juridice, morale, estetice, la formarea personalității tînarului etc. la care iau parte reputați oameni de știință, cultura și artă, cunoscuți tînarî.

Sub forma convorbirilor cu un tînar prieten, în lucrarea „Dialoguri despre estetică“, Marcel Brăzu, tratează aspectele ale educării gustului și idealului estetic. La tipar se găsește și alte două lucrări care tratează probleme de real interes pentru tîneret. Este vorba de „Confesiuni despre tîneret și tinerețe“, care prezintă rezultatele unei anchete internaționale organizată de „Știința tîneretului“. Paginile semnate de 30 de cunoscuți personalități, care au răspuns la anchetă, relatează fapte semnificative avînd un caracter de confesiune privind responsabilitățile vîrstei tinere, formele și mijloacele de împlinire personală și socială. Cel de al doilea volum, „Tîneretul și familia“, cuprinde coordonatele principale ale pregătirii tîneretului pentru viața de familie și stabilește unele principii și metode care să contribuie la pregătirea tîneretului pentru viață, în general, pentru viața de familie în special, începînd cu vîrsta școlară și continuînd cu munca tînerilor în diferite domenii de activitate.

În redacție, în fază înaintată de lucru se găsește volumul „Tinerii... tinerii“ de Al. Zănescu, o pledoarie pentru viața cu adevărat publică a tîneretului, un îndemn de a gîndi și acționa conform cerințelor lumii noastre socialiste, realizînd un profil colectiv a generației tinere, un portret al ei contemporan; „Reflecții despre fericire“, o culegere de culegeri și maxime despre fericire ale unor filozofi-moralisți, scriitori și artiști din antichitate pînă în zilele noastre printre care: Platon, Aristotel, Seneca, Cicero, Ovidiu, Michelangelo, Descartes, Diderot, Rousseau, Puskin, Bălcescu, Marx, Lenin, Tolstoi, Tagore, Sartre etc. „Cartea tînerilor“, adresată tînerilor cititoare, va aborda o problemă deosebit de importantă și actuală, în strînsă legătură cu formarea personalității, profilul moral, interesele, idealurile tînerilor fete.

În două jumătate a anului vor apărea câteva lucrări de mare însemnătate pentru educația politică a tîneretului cum sint: „Pagini din istoria U.T.C.“, volum elaborat sub îndrumarea C.C. al U.T.C. și Institutului de studii istorice și socio-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., care urmărește să facă cunoscute tîneretului de astăzi tradițiile și principalele momente și fapte semnificative ale mișcărilor revoluționare a tîneretului din România, participarea acestuia, sub conducerea partidului, la împlinirea sarcinilor prefacerii care au avut loc în viața poporului nostru.

„Generația tînară și morală comunistă“, în care vor fi dezbătute principalele trăsături ale moralei comuniste în rîndurile tinerii generații, patriotismul și internaționalismul socialist, responsabilitatea morală față de muncă și învățatură, față de avutul obștesc, morală comunistă și religioasă, rolul opiniei publice în formarea profilului moral al tîneretului, precizia, dragostea și familia etc. „Batalionul utetic“ de Vasile Birza, lucrare care redă pagini de un profund dramatism din lupta eroică a unor tîneri voluntari utetici în rîndurile căruia a luptat eroic Constantin Godeanu care, la chemarea partidului au participat în cadrul unui batalion special la luptele pe frontul războiului anti fascist.

„Locuri de neuitat“ de Dumitru Almas, o reușită evocare a locurilor de care sint legate cele mai importante momente din istoria luptelor pentru apărarea țării strămoșilor, pentru eliberarea țării noastre.

„Scriitori în dialog cu tinerii“ — o discuție prietenească despre răspunderea omului tînar față de societate, despre satisfacția realizării prin mîncarea a luptat eroic Constantin Godeanu care, la chemarea partidului au participat în cadrul unui batalion special la luptele pe frontul războiului anti fascist.

V-A MIJLOCIT CINEVA CUNOSTINTA?

Table with 4 columns: Cine?, Bărbați, Femei, Total nr. Total %. Rows include: Rudele, Prieteni, Comuni, Nimeni.

În primul rînd se reține faptul că majoritatea covârșitoare dintre tineri indiferent de profesie — s-au cunoscut direct, fără intermediari. O a doua observație e că primul schimb de cuvinte dintre cei doi soți a fost înregistrat cu precădere — și aici indiferent de categoria socială — în cadrul unor reuniuni și vizite. Chiar dacă se presupune că prima comunicare orală nu s-a produs numai aici e interesant de văzut și alte împrejurări puțin obișnuite pentru generațiile de dinaintea noastră care confirmă o observație de un caracter mai larg: tinerii de azi încearcă mai puțin complexe de timiditate, leagă cunoștințe directe și doar, în puține cazuri, cu un ceremonial complicat de o poliție încărcată de etichete. Din cele două etichete alcătuite de noi se poate observa, de asemenea, că în mijlocirea acestor cunoștințe rolul familiei, al rudelor e mic. (Un dezavantaj: excluderea practică — sau autoexcluderea? — prezenței supraveghetore a părinților în momentul inițial al acestei legături).

N. BAGDASAR: „TEORETICIENII AI CIVILIZAȚIEI“

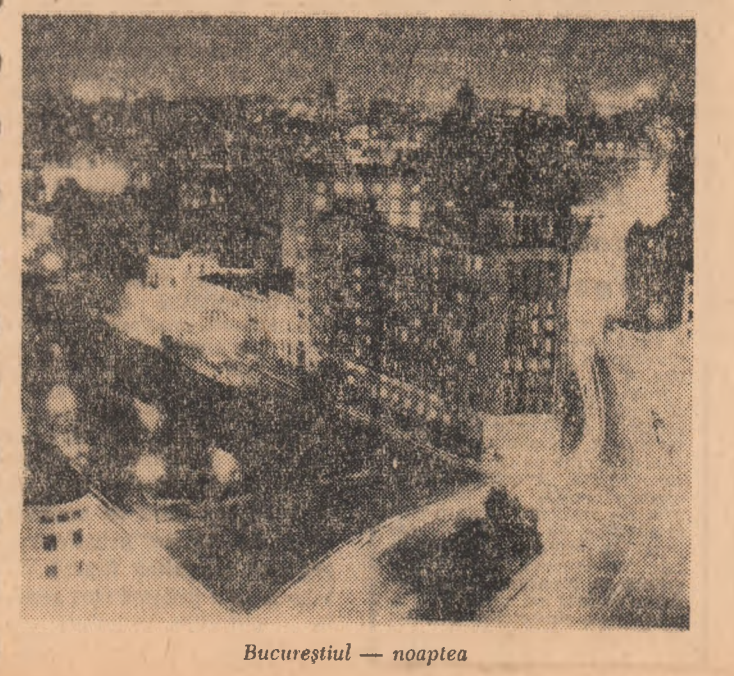
Elaborată în cadrul colecției „Sinteză sociologică“, lucrarea se constituie ca o reușită științifică sub egida căreia a apărut. Abordînd monografic o problemă actuală prin contemporaneitatea ei, în perspectiva unor contribuții reprezentative (Toynbee, Jaspers, Berdiaev), de „circularitate“ în cultura europeană occidentală, Nicolae Bagdasar, așa cum mărturisese în preambulul cărții, și-a propus un scop, mai degrabă didactic, în sensul înfăptuirii publicului larg asupra unor idei și ideologii despre care informațiile noastre nu sînt nici complete, nici clare și cu atât mai puțin sistematice. Organizîndu-și textul cărții pe probleme cum ar fi specificul istoriei umane, sensul istoriei, factorii lezici ai decenții istorice, orizontul istoric al contemporaneității, N. Bagdasar parcurge expozițiv și totodată critic sistemul de gândire a celor trei istorici și filozofi, deși nu este vorba de o fișă, în ultimă instanță a simbulate într-un plan al interfezențelor acestor puncte de vedere doctrinare, avînd ca obiect istoria și civilizația umană. Este de semnalat că poziția critică adoptată de Bagdasar față de aceste concepții, păstrîndu-se în limitele științificului, se impregnează în fondul filozofic al problemelor amintite mai sus tocmai datorită faptului că însuși Toynbee, Jaspers și Berdiaev se raportează acestora în primul rînd ca filozofi. De pe poziția concepției marxiste asupra istoriei și civilizației universale a omenirii, Bagdasar consemnează, foarte succint, permanentele sistemele de interpretare și gîndire specifice acestor exegeți, respectiv idealismul, fideismul, caracterul lor ne-

Advertisement for 'VITRINA' magazine, featuring a stylized graphic and text describing its content on scientific and technical progress.

„TINERETULUI DESPRE PROGRESUL ȘTIINȚIFIC ȘI TEHNIC CONTEMPORAN“

Dintre lucrările publicate de curînd de Editura politică care se adresează tîneretului face parte și volumul de față.

Advertisement for 'VITRINA' magazine, featuring a stylized graphic and text describing its content on scientific and technical progress.

Bucureștiul — noaptea

MIRCEA MARTIN :

„GENERATIE SI CREATIE”

„Generație și creație” este o carte de critică compusă din optiuni care se susțin, constituindu-se într-o structură verosimilă, împotriva deprinderii cvasigenerale de a pretinde globalul, rivirea exhaustivă, cronologia ilustrativă în care absențele sînt excluse din principiu (2). Simțind prea bine primul nivel al întințării, autorul se explică cu umor implicit: „E vorba de o „generație de creație” cum spune Tudor Vianu (...). Nu solidaritate, gregară sau intoleranță juvenilă, ci o atmosferă de emulație artistică, un concurs deschis pentru promovarea noului și a adevăratelor valori. Convingerea intimă a celui care semnează aceste rânduri este că generația nu înseamnă altceva decît un ritual cotidian de trecere spre solitudine esențială a creației. Cu alte cuvinte, o ficțiune necesară”.

„Generație și creație” este o carte de critică dedicată unor autori, mai mult sau mai puțin tineri, cit un eseu în care tema este relevarea constituției artistice a unei generații de scriitori. Descrierea universului poetic la Nichita Stănescu sau Marin Sorescu, desfacearea ideilor pe care stau romanele lui N. Breban sau Al. Ivăsiuc nu reprezintă ați opterării critice de subordonare la text, ci o subtilă demolare (chiar dacă uneori „arhitecturile” sînt mai mult închipuite sau, simplu, posibile) în căutarea semnelor de constituție artistică prin care să se justifice. Criticul pare indulgent prin aceea că orice „descriere” critică este asimilată ușor acceptării, pe cînd în realitate ea nu este decît un demers de situare. E greu de afirmat că autorul

„Generație și creație” este o formă de participare la ideile romanului. Autorul ar putea fi de exemplu, el însuși un punct de vedere, alături de celelalte, care participă la debateră teme dintr-un roman de Al. Ivăsiuc. În fervoarea intelectuală a comentariului critic dedicat unei opere sau alteia e de remarcat un interes superior operei sau, mai exact, opera este asumată nu ca pre-text dar ca argument utilizat cu pricepere convingătoare într-o dezbateră ce o depășește intrucît e vorba de viața romanului privită sub unghiul dramatic al demitizării. Așa, de exemplu, romanul lui Fănuș Neagu e situat în perspectiva acțiunii de demitizare a figurii literare a țaranului român („Iăranul canonic cîștigă o mentalitate picarească”). La rîndul lor, romanele lui N. Breban și Al. Ivăsiuc pot și ele servi unei

„Generație și creație” este o formă de participare la ideile romanului. Autorul ar putea fi de exemplu, el însuși un punct de vedere, alături de celelalte, care participă la debateră teme dintr-un roman de Al. Ivăsiuc. În fervoarea intelectuală a comentariului critic dedicat unei opere sau alteia e de remarcat un interes superior operei sau, mai exact, opera este asumată nu ca pre-text dar ca argument utilizat cu pricepere convingătoare într-o dezbateră ce o depășește intrucît e vorba de viața romanului privită sub unghiul dramatic al demitizării. Așa, de exemplu, romanul lui Fănuș Neagu e situat în perspectiva acțiunii de demitizare a figurii literare a țaranului român („Iăranul canonic cîștigă o mentalitate picarească”). La rîndul lor, romanele lui N. Breban și Al. Ivăsiuc pot și ele servi unei

CRONICA LITERARA

„scrie de bine”, despre opțiunile sale! Mai degrabă s-ar putea spune că el identifi-că un „don” familial, o emulație convenabilă și fertilă, o virtualitate prodigioasă, o „materie” literară demnă de adevărată literatură. Nu e nevoie de exemple pentru a dovedi că autorul inventariază cu finețe și aplică materia poeziei, aduce la suprafață idei neglijate, sugerează pînă la transformarea în evidentă bogăția surselor de lirism, face elogium mai tuturor posibilităților păstrîndu-se, însă, într-o afectuoasă rezervă în teritoriul identificării salutare. Judecata de valoare cade cu atât mai neașteptat cu cît este mai amănunțită. Rostia, criticul trece rapid peste ea, o „arată” dar nu o transformă încă într-un adevărat examen. Indulgența lui este strict formală, opțiunea privește un univers problematic familiar însăși. Semn sigur al unui program de revizuirei critice.

perspective analoge intrucît conțin convertiri surprinzătoare, în spirit modern, ale unor teme mai mult ori mai puțin tradiționale (neadaptatul sau inadaptabilul). Se înțelege că un deficit de creație este recuperat — momentan — de complexitatea și distincția intelectuală, de acuitatea problematică ce reprezintă, în mod cert, garanția progresului literar. Din comentarea cu simțul anticipării nu rezultă, curios, o tratare de sus, o umilire a operei, ci o decență îndrumare în spiritul anticipației critice. Literatura de azi e privită cu un ochi ideal însă surpriza e să descoperi justificarea acestui mod de lectură print-o adevărate de cele mai multe ori impecabile.

„Generație și creație” este o formă de participare la ideile romanului. Autorul ar putea fi de exemplu, el însuși un punct de vedere, alături de celelalte, care participă la debateră teme dintr-un roman de Al. Ivăsiuc. În fervoarea intelectuală a comentariului critic dedicat unei opere sau alteia e de remarcat un interes superior operei sau, mai exact, opera este asumată nu ca pre-text dar ca argument utilizat cu pricepere convingătoare într-o dezbateră ce o depășește intrucît e vorba de viața romanului privită sub unghiul dramatic al demitizării. Așa, de exemplu, romanul lui Fănuș Neagu e situat în perspectiva acțiunii de demitizare a figurii literare a țaranului român („Iăranul canonic cîștigă o mentalitate picarească”). La rîndul lor, romanele lui N. Breban și Al. Ivăsiuc pot și ele servi unei

Carpații (vedere din acion) Foto: Sorin Dan

Atelierul lui HEFAISTOS

„Poemele cu glas de gramofon”

Genul poeziei lui Petre Stoica, discret, fără clamori, a influențat, pare-se, și tipul de elogi ce i se aduc în critica curentă: în cuvinte ponderate, lipsite de adieziuni congerice, pălămate, criticii recunosc valoarea și individualitatea indubitabilă a acestui autor, pentru a-l trece ulterior cu vederea la privirea globală asupra „cărții anului” sau în cine știe ce insiruire de nume. Și cum la noi aceste liste de notorietăți mai sînt încă luate în seamă (mulți trag concluzii discutabile asupra evoluției unor scriitori înери după modul cum ei sînt prezenți în „pomele”) Petre Stoica, poet doborât dar cu o gestulație publică redu-

de ILIE CONSTANTIN
să la simplă prezență umană, e considerat de către unii ca aparținînd unei falange secundare. Credem că este o eroare, acest scriitor fiind unul de primă mîna în generația sa. Parcurgîndu-i cărțile remarcăm oarecum surprins, că, față de colegii săi, care rostesc întrebări abisale, exprimă îndoieli chinătoare, negă, Petre Stoica se situează, aproape necoștit, în afirmare. Modul său verbal favorizat este indicativul. Să exemplificăm această așertuire cu o poezie: „Pălpîie molii / cuminți, răbdătoare / Din fotografia iodată a cavalerului cu grad de caporal / privește melancolic spre satul natal / Cambii, foi de vite, chitanțe / de la „S.A.” de asigurări Transilvania” // În noaptea de-aci / a-a tîm și ochiul penei de pînă / Praful de tutun pe imaginea țaranului comunal / premiat demult // În calendarul pe o sută de ani / lacrimile și petele creionului chimic au stricat înțeleșul scurțerii vremii / Ingerul de gips, adus de la țig / păzește deasupra / acestui mormînt” („Intr-un sertar” volumul Miracole).

lirică, desi își intitulează cărțile vînt umil — cum remarcă Magdalena Popescu —: „Arheologie blindă” sau „Melancolii innocente”. Acest critic are dreptate cînd afirmă că, de fapt, poezia lui Petre Stoica e o „resistență neostentativă însă tăcută și modestă ca o ignorare” față de curentul liric generalizat acum, ba chiar o provocare prin „afășarea sincerității de a rămîne în perimetrul condiției proprii, perfect intuitive”. Petre Stoica se ridică împotriva compunerilor sale, „idei”, lipsite de viață, mimate după marii torturați ai meditației: „Doamne, aștia poezi / care imprumută idei cu să cronone ideile // în timp ce pomii din grădina / rămîn tot pomii fructiferi”.

C. STANESCU

VERNISAJE POSIBILE

IMAGINAȚIE ȘI MODEL

Interviu cu pictorul VIOREL MĂRGINEAN

(Urmare din pag. 1)

„Pădure rară” și „Natură moartă”

comparînd realul cu virtualul, doar niște vajnici exploratori. Teritorii imense, nespecializate încă, ar putea fi cuplate la acest circuit, reinviind. Mă gîndesc la Tera Moșilor, ale cărei peisaje reprezintă o sursă practic puțin explorată. Omul cu răsces, pornit să sfîșieze greutăți și primejdii, este o embleună a romantismului — or de romantism avem nevoie mai mult ca oricînd. E greu de găsit pe un teritoriu ca acesta al României o varietate montană atît de largă. Piatra Craiului, Făgărașul, câmpioni ai senzațiilor tari, Retezatul, domeniul al stăruinței, Apusenii, uriașă expoziție de artă naturală, Cealăul, bevedere a două provincii și chiar Bucșii, magistrală aptă de largi reformări — iată o potențială hartă pe întinderea căreia azi se aventurează.

Maramureș sînt locuri paradisiace, capabile de amenajări mai puțin costisitoare decît senzaționale. Admirabilul proiect de valorificare turistică a Văii Lotrului, conceput în paralel cu acia de construcție a hidrocentralei, este o dovadă că se poate. Față o altă civilizație care se cere descoperită. Iată o lume vititoare, trăind nu numai patru, ci douăsprezece luni pe an, la fel de primitiv pentru Revelion, pentru concediul de vară și pentru sfîrșitul de săptămîină, la fel de proptic cunoașterii noastre internaționale și autocunoașterii noastre patriotice.

poate recunoaște universul înzelenit săr. Poate pentru că „ambianța” intră, în cazul său, foarte puțin în joc, deoarece pictura pare să fi fost concepută afectiv, spiritual în afara sa și desăvîrșită aci numai tehnic. Oric peisaj are la bază o schiță făcută în natura și prin aceasta concepută, lucrată într-un alt „atelier”. Nătrîre moarte, pe care artistul le realizează după model sint singurele care prind chip integral în acest spațiu. Urmărindu-i modul de a lucra, m-a izbit în această pictură, care pleacă de la model în sensul cel mai clasic, cel mai ortodox cu putință, faptul că obiectul nu servește unei „interprețări” subiective ci se descompune pe el însuși. Într-o natură moartă cu câteva ucele pe care sînt convins că artistul le poate realiza și fără să le privească, el continuă să le cerceteze ca și cînd nu le-ar fi văzut niciodată. Și faptul acesta aparent paradoxal, inversat, răsturnat de a picta după natură, mi se pare caracteristic în egală măsură pentru tot ceea ce face. L-am întrebât firesc, dacă nu le-ar putea realiza și din „imaginație”. — Ba da. — Atunci de ce le folosiți? — Pentru că oricît le-aș cunoaște, și oricît m-aș strădui să creez în spiritul lor, dacă nu le-aș avea în față le-aș trăda. — Chiar avînd în vedere că, figurate fără echivoc, ele își dezvăluie destul de clar înțelesurile? — E ca și cum le-ar picta un orb. — Nu înțeleg. — Sînt artiști care pictează după natură, cu sevăletul în față peisajului, se uită la acesta și nu îl văd, pictînd, așa cum demonstrează lucrările, numai ceea ce știu despre peisaj. Observația, cu tot ce implică ea, e nulă în acest caz. Nu vi se pare un fel de a picta orbete, fals, mai ales pentru acei oameni care și-au propus evident să pornească de la natură, adică tocmai de la observarea realității? Dar pictează doar ceea ce știu și nu ceea ce văd? — Există limite în interpretarea naturii, a obiectelor vizibile? — Nu. Pot fi oricît de stilizate, reduse la scheme fundamentale, dacă vrei. Singurul lucru pe care trebuie să-l conțină este caracterul, în ultimă instanță adevărul lor. Asta și caut, cînd am în față obiectele, obiecte pe care nu le pot inventa și pe care nu mi-am propus niciodată să le inventez. — S-ar putea spune că pic-

tura pe care o practici este o pictură caracterologică? — Da. Dar asta nu înseamnă mare lucru. E egal cu a spune că pictez cu roșu, cu evidentă această afirmație nu conține și scopul acțiunii. A lua această trăsătură ca premisă de creație înseamnă a admite o premisă estetică de la care eu nu înțeleg să pornesc. — Care crezi că a fost cea mai exactă, cea mai proprie, constatare în legătură cu pictura ta? — Ce pe care a făcut-o un coleg pictor cu mai multă vreme în urmă, în fața „Iernii la Cenade”, coleg care așa cum obișnuim să vorbim noi, pictorii între noi, mi-ar fi putut spune mai întii o sumedenie de lucruri „tehniciste”, despre vînt, verde, acorduri de culoare etc. etc. dar care s-a rezumat la un singur lucru: a afirmat că peisajul e adevărat. — S-a spus că ești un pictor naiv... — A fi naiv, cred eu, înseamnă a fi firesc. A spune că-ți plac merele, de pildă. Ești foarte tentat să vezi într-un artist care pictează o uleică cu flori un naiv, într-o lume complicată și complexă ca a noastră în care artiștii visează cosmogonii. Van Gogh pictînd „Mîncătorii de cartofi” este

parcă nepermis de „naiv”, de aceea și ignorăm subiectul tabloului. A fi firesc e o condiție naturală. A fi naiv înseamnă să fii cred eu, cit de cit un disimulat. — Firesc e și susceptibil, forțînd puțin lucrurile, de a deveni categoric estetice? — Poate, în măsura, de pildă, în care în fața unor fenomene complicate ne străduim cu incăpînare să fim firești. Deci naiv. Deci primitiv. Dar cred că e mai mult, cel puțin pentru mine, o chestiune de structură. — S-ar putea spune că pictura ta e realistă? — Da. Dar asta numai ca să ne exprimăm în cuvinte. Nu lucrez cu gîndul la metodă și cu atît mai puțin la curent. Nu mă interesează în artă mă interesează, dacă cuvîntul nu mai sperie pe nimeni, să fiu autentic, adevărat. Mă interesează atît de mult de viață pe care e capabilă arta să și o încorporeze. — Ce artiști îți plac? — Pentru că nu plec de la premise estetice nici nu-mi caut „complici spirituali”. Îmi plac artiști foarte diverși din epoci foarte diverse: Suport însă foarte greu „pictura după pictură”, indiferent dacă e abstractă sau figurativă. Suport greu o lucrare care se încapă înțelegerea și în primul rînd „obiect de artă”.

Epigramă nevinovată, în ultimul volum, p. 73). În această compunere, altminteri total prozică (efect, poate, al unei neobisnuite agresivități), Petre Stoica glorifică indirect lirica bogată, în singe, în care realul și poezia sînt perceput cu toate simțurile. Este exact tipul său de poezie. Cîciul și apoi volumul „Arheologie blindă” este o realizare comparabilă, bunăoară, cu „Melancolii innocente” lui Nichita Stănescu ori „Răstrîngerile” lui Băltag, intrat în de unitară și autentică este energia interioară ce le însuflețește. Ultimele rezerve pe care le poți avea față de modalitatea poetică adoptată de acest autor se spulberă treptat și la capătul volumului, nu-ți rămîne decît exigența ca Petre Stoica să se implice la nivelul de sus al „arheologiei blindă”. Mic notaj disparate, ca un fotomontaj tandru și hazliu (dar grav și timpul insoțit al amintirii!), frînturi muzicale de scene învie dînt-o amintire de tip special viața unei „reședințe de plasă” de acum 20-30 sau mai mulți ani, cu cromolitografi, almanahuri, funcționari, stagnare, frizeri, gară, momentane, barieră, profesori de gimnaziu, piață și fanfara, obolene bancă, multe gramofone, circ în trece, țig, lampi Petromax, tocliar, o lume ignorată, ce se realitătește și poate fi constatată, cum spune Magdalena Popescu, cu o acuitate cupeferoară momentul cînd senzațiile o înregistru: „E o poezie a vizualului, auditivului, olfactivului, a senzațiilor și imaginilor actualizate, nu pentru valoarea lor plastic-sezuală, ci pentru o capacitate darcum abstractă de a reprezenta elemente ale evocării”. Avem impresia că și alte poezii din volumele autorului pot fi transferate în „Arheologie blindă” (cîciul de dansuri din „Alte poezii” și multe piese din ultimul volum — neapără „Locomotive” și „La scufundarea vasului Titanic”). În felul acesta, întreaga sa operă de pînă acum s-ar aduna pe structura durabilă a unei obsesii lirice. Aceasta nu înseamnă că ne aflăm în fața unui destin încheiat — în „Melancolii innocente” se simte un suflu de o gravitate nouă, un patetism ce crește firesc din „impasibilitate” blindă a celorlalte cărți — ci doar că „arheologia blindă” este definitorie pentru poet ca o cale bine și solid croită. Cum spune el însuși într-un „Tan-gor”: „Lăsați-mă acolo în balcon / printre mușcate / Lăsați-mă acolo să-mi ascult / poemele cu glas de gramofon”.

FESTIVALURI ARTISTICE

În localitățile județului Vitea au început festivalurile „Corala viteană” și „Hora viteană”, inițiate în scopul intensificării activității culturale pe timp de iarnă. La aceste festivaluri vor fi antrenate 50 formații corale și aproape 80 echipe de dansatori. Organizatorilor lor — Comitetul Județean pentru cultură și artă — urmărește activizarea formațiilor existente și sporirea numărului acestora, precum și îmbogățirea repertoriilor, în-deosebi prin promovarea elementelor valoroase din folclorul local, ridicarea tîmței artistice a manifestărilor la care participă. Festivalurile se desfășoară pe principii unor concursuri, mai întii pe localități, apoi pe centre de comunitate, urmînd să se încheie în cursul lunii mai, o dată cu desfășurarea fazei pe județ. (Agerpres)

GHEORGHE DRAGNEA. Sînt un tînar de 21 de ani din satul Mogostești, comuna Adunații Copăceni, județul Ilfov și în momentul de față îmi satisfac serviciul militar. Sînt atît de necăjit încît cu greu îmi pot stăpîni lacrimile în momentul în care vă scriu și-mi pare rău că, datorită pregătirii pe care o am, nu cred să reușesc să compun și să redau în tocmă în această scrisoare durerea de care sînt cuprins. M-am încorporat în armată pe data de 4 iunie 1969 și am lăsat acasă pe mama, trei frați și două surori, toți mai mici ca mine. Tată nu am, deoarece el a încercat din viață acum trei ani. În urma unei grele suferințe. Este adevărat că frații și surorile mele, împreună cu mama, nu o duceau chiar așa de bine, dar părerea mea este că se puteau descurca măcar pînă terminam eu armata. Lucrurile s-au petrecut însă cu totul altfel. Mama a cunoscut un cetățean, s-a căsătorit și a plecat cu el în satul Budeni, județul Ilfov, părăsind fără milă familia care acum îi duce foarte mult lipsă. În felul acesta au rămas pe drumuri trei băieți și două fete, care nu depășesc 15 ani. Cel mai mic are opt ani, iar cea mai mare, sora-meă, are 15 ani. Vă rog să mă credeți că sînt lipsiți absolut de orice ajutor, acum, în plină iarnă. De sase luni se chinuie singuri și trăiesc din mila vecinilor care, din cînd în cînd, le mai dau cîte o strachină de mîncare. Nu mai vorbesc că nici nu au cu ce să se îmbrace, iar din această cauză frații mei nici la școală nu se mai pot duce. Și încă o problemă: lemnele pe care le au nu cred că o să le ajungă pînă la ieșirea din iarnă. Aproape toate comunele de prin împrejurimi cunosc situația acestei familii nefericite. Mama a plecat fără să se mai gîndească la cei pe care i-a făcut. Sînt mai mare ca toți și pe mine mă doare cel mai mult sufletul de aceste ființe care nu sînt vinovate al absolut nimic. Situația în care mă găsesc eu acum, ca militar, nu-mi permite să-i ajut cu ceva. Nici măcar nu pot să umblu pe unde trebuie, ca să rezolv într-un fel sau altul situația grea în care se află frații și surorile mele. Din această cauză am ales această variantă de a vă cere dvs. ajutorul sau măcar o părere în privința asta. Organele de conducere din comună cunosc și ele tot așa de bine ceea ce s-a întîmplat, dar nu știu care este motivul pentru care ni-

meni nu se interesează de soarta lor. Vă rog pe dumneavoastră foarte mult să faceți ceva și să vă interesați de soarta unor copii orfani lipsiți de orice ajutor. Măcar de-aș putea eu să ajung lingă ei le-aș putea de grijă, dar pînă a-

tunci mai sînt opt luni. Să știți că de altfel și pînă a pleca în armată tot eu am fost cel care le-a purtat de grijă. Încă aș mai avea multe să spun, dar coala de hirtie nu-mi ajunge să redau tot ce e în sufletul meu".

Despre gestul celei care vă este mamă și care a plecat după un bărbat, părăsindu-și cinci copii, nu se poate vorbi. Căzută este cu mult în afara granițelor omeneșului și a indeletnicrii noastre.

Este limpede că trebuie făcut ceva pentru a-i scoate pe cei cinci frați și surori din situația cumplită în care se află. Am luat deja legătura cu organele locale, cu Ministerul Forțelor Armate și împreună, în cel mai scurt timp vom găsi o soluție. Te vom anunța imediat. Pînă atunci, fii liniștit.

SARADICI ADRIAN, Adju: Mă întrebați cum ați putea deveni crainic reporter sportiv, ce facultate trebuie să urmați pentru aceasta. Nu există nici o facultate sau școală pentru crainic sportiv. După ce vă terminați studiile, adresați-vă lui Ion Ghițulescu, neaș rece și clară, albă, polei. În stația autobuzului oamenii așteaptă nerăbdători. Autobuzul 92 sosese. Din el coboră subofiterul despre care v-am vorbit mai înainte. Se grăbește. Alunecă. Reușește să-și mențină echilibrul, dar cascheta se rostogolește jos. Cîțiva pasageri zîmbesc ironici. Subofiterul este obișnuit, poate, cu astfel de manifestări. Ridică degajat cascheta, o scutură și pleacă. Am dorit a-

Mi-a plăcut scrisoarea dumneavoastră, ca și faptul cuprins în ea, într-adevăr tonic. Ascundeți, probabil, o vocație literară. Mai scrieți-mi.

ISTUDORA CONSTANTIN, Alba: Ca să ajungeți actor, trebuie să aveți liceu terminat, să susțineți un examen la Institutul de teatru și să reușiți la acest examen. Asta presupune să aveți talent. Credeți că aveți?

COCHIRLEANU AUREL, Mizil: Am primit monologul pe care mă rugați să-l înmînez lui Horia Căciulescu, pentru a-l lansa la o emisiune de cariere la Televiziunii. După părerea mea, monologul are cîteva poante bune. Altele sînt nițel cam vulgare. S-ar putea să aveți succes.

P. V., Bacău: Dumneavoastră pretindeți că bunicul v-a destăinuit pe patul de moarte un secret de o importanță cu totul deosebită pentru omenie. E vorba de secretul mersului pe jos și al apei fierde. După cîte știu eu, oamenii au mers pe jos încă din clipa apariției lor pe pămînt, iar apa fierde (adică cea) hem fiecare aproape zilnic. Totuși, dacă știți încă în plus în legătură cu chestiunea aceasta, trimiteți-ne secretul și noi îl lansăm pe piață. S-ar putea ca omenirea să vă mulțumească.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂȚĂ

DE LA OM LA OM

de ION BĂIEȘU

de la Radio, ca să vă supună la o probă. Vă previn că pentru aceasta nu e obligatoriu să aveți dicție. Că nici ei nu prea au.

GHEORGHE IANA, București: Încercați să cîntați într-o formație de amatori studențească pentru a vă verifica talentul. Dacă aveți talent, viitorul vă stă în față.

M. T., Gherla: Trebuie să găsiți atîta putere în dumneavoastră și să părăsiți acea casă în care se petrec întimplări atît de obiecte. Nu există altă soluție.

K. M., București: Cred că maladia dumneavoastră este cîndeașă. Adresați-vă unui neurolog sau psihiatru.

SORIN PĂDURARU, București: „Fără pretenție că aș fi un bun narator, încerc să relatez o întîmplare banală care m-a impresionat. Se pare că uneori, banalul are această proprietate. Vecina mea de apartament este o bătrînă, singură pe lume. Acum cîteva luni a fost jefuită. Toată agonia ei s-a dus pe apa sîmbetei. Nu era bogată, dar i-a fost furată cea mai de preț comoară: o cutie de argint. Astfel, bătrîna s-a trezit dintr-odată fără casa în care ținea fotografiile soțului dispărut în război, ale fiului decedat într-un accident stupid. Era și mai tristă, și mai singură. Se uita la mine rugătoare și eu mă simțeam copleșit de neputința de a o ajuta. Mă întrebam cine ar fi în stare să-i redă fericirea ei, atît de neînsemnată pentru alții, pentru ea — înensă. Un om o s-a încumetat și eu

am zîmbit sceptic, intrucît lucrul acesta mi s-a părut de domeniul imposibilului. Însă plutonierul de miliție cu gesturi calme, explica bătrînei, ghemuită pe un scaun, că problema se va limpezi curînd. Mi s-a părut că cele spuse erau menite doar să o încurajeze. După două zile mă întorceam de la institut acasă. Pe stradă, înaintea mea, mergea bătrîna, stringînd la piept cutia ei dragă. În urma ei pășea plutonierul, purtînd două geamantane. Și acum cred că omul își poate ajuta aproapele. Că are datoria să îndrăgăște o mină atît de cînd trebuie. Tare mult doream să-i string mîna militanțului ală anonim, cu putere și cu recunoștință. Bătrîna tăcea, dar ochii ei rideau. Ce frumos rideau. Nu-am știut că-l voi mai întîlni pe plutonierul cu timplele surte. Și poate ar fi fost mult mai bine, poate că nu. E iarnă. O dimi-

mentul optic utilizat pentru studii calitative al efectelor de polarizare produse asupra luminii, naturale sau polarizate, la trecere ei printr-o substanță, în cazul de față printr-o sticlă. A patra ipostază a transparenței, în felul acesta, se conținează în funcție de o imponderabilă, imponderabilă însă, numai în sensul capacității ei de a fi insesizabilă cu simțurile omeniești. În consecință, Stere Ciobanu acționează comutatorul unui polariscop, așază o sticlă banală în raza de acțiune a aparatului și mă îndemn să observ ce se petrece în structura ei pînă atunci ignorată. Pe fondul unui ecran luminescent, privity printr-un ecran de protecție, sticla se pătrunde subit de un spectru care, innobilindu-i transparența, îi trădează, în același timp, și viabilitatea ulterioară. Rotesc un cadran gradat, fac diferența între 170 și 135, inmultesc rezultatul cu un coeficient, rostesc cifra finală și aștept răspunsul: „tensiune admisă”, suride Stere Ciobanu. Verificăm altă sticlă: „tensiune admisă”, suride pentru a doua oară tehnicianul. A treia sticlă: „tensiune admisă”... Sînt că e inutil s-o verificăm și pe a patra și, de fapt, ne-ar trebui poate mai mult de o lună să verificăm toate cele 80.000 de sticle — numai sticle — produse aici într-o singură zi. De altfel, nu aș se constată valoarea tensiunilor interne de polarizare, ci prin sondaj, intrucît toate sticlele rezultate dintr-o șarjă, prin logica fabricației, se bucură de aceeași calitate. Și, totuși, îmi spun, rememorîndu-mi reportajul încă nescris, m-am resimțit de necesitatea de a furniza cititorilor cel puțin o cifră. Am furnizat-o, probabil, în virtutea unei obișnuințe, pentru că, după rîndul în noua unitate industrială a Capitalei, Fabrica de sticlă București, încă sînt convins de faptul că nici un fel de cifră nu poate sugera ceea ce trebuie văzut.

CORA IFIGENIA PCLIBONDI, Teleorman: Multumesc pentru considerațiile pe care le faceți pe marginea romanului meu politic care apare în folclor în „România literară”. Totuși, cred că exagerați atîta cînd pretindeți că știți de pe acum cine este asasinul (adică eu, autorul). Nu mi-am omorît nici-o dată persoanele cu mîna mea. De obicei le aduc într-o asemenea stare încît se sinucid de bunăvoie. Numai să scape de mine.

CHIRIAC TASIĞA ȘI BUCȘA LIDIA, Tulcea: „Vă scrie un grup de elevi ale Liceului nr. 2 din Tulcea. Toate sîntem îndrăgostite de arta exprimării frumosului, de Dîmnăre, de viață în general, căutînd. — grație tinereții, care ne este caracteristică — frumosul și, mai ales, frumosul absolut. Dar iată că într-una din zile, aceste idei generoase ne-au fost spulberate de o... „întimplare” stupidă petrecută în ziua de 7 decembrie 1969, în jurul orei 12, cînd, aflîndu-ne în incinta cafetăriei din orașul mai sus amintit, am fost „ridicați” de către organele de ordine

și control. Am rămas foarte surprinse, noi nefiînd obișnuite cu astfel de „maniere”, datorate tovarășului căpitan Matei, care, dintr-o confuzie... clară, ne-a luat drept vagabonde, fără măcar să ne legitimizeze. După ce ne-au introdus într-un I.M.S., tovarășii de la Miliție ne-au transportat la sediul județean, unde și-au permis să ne admonesteze și bruscheze. Sincer vă scriem că chiar și în aceste momente, cînd conștient ne tremurăm pe hirtie, neputînd așterne decît cu sisifică trudă aceste rînduri, sîntem dezorientate, neștiînd ce să mai credem,

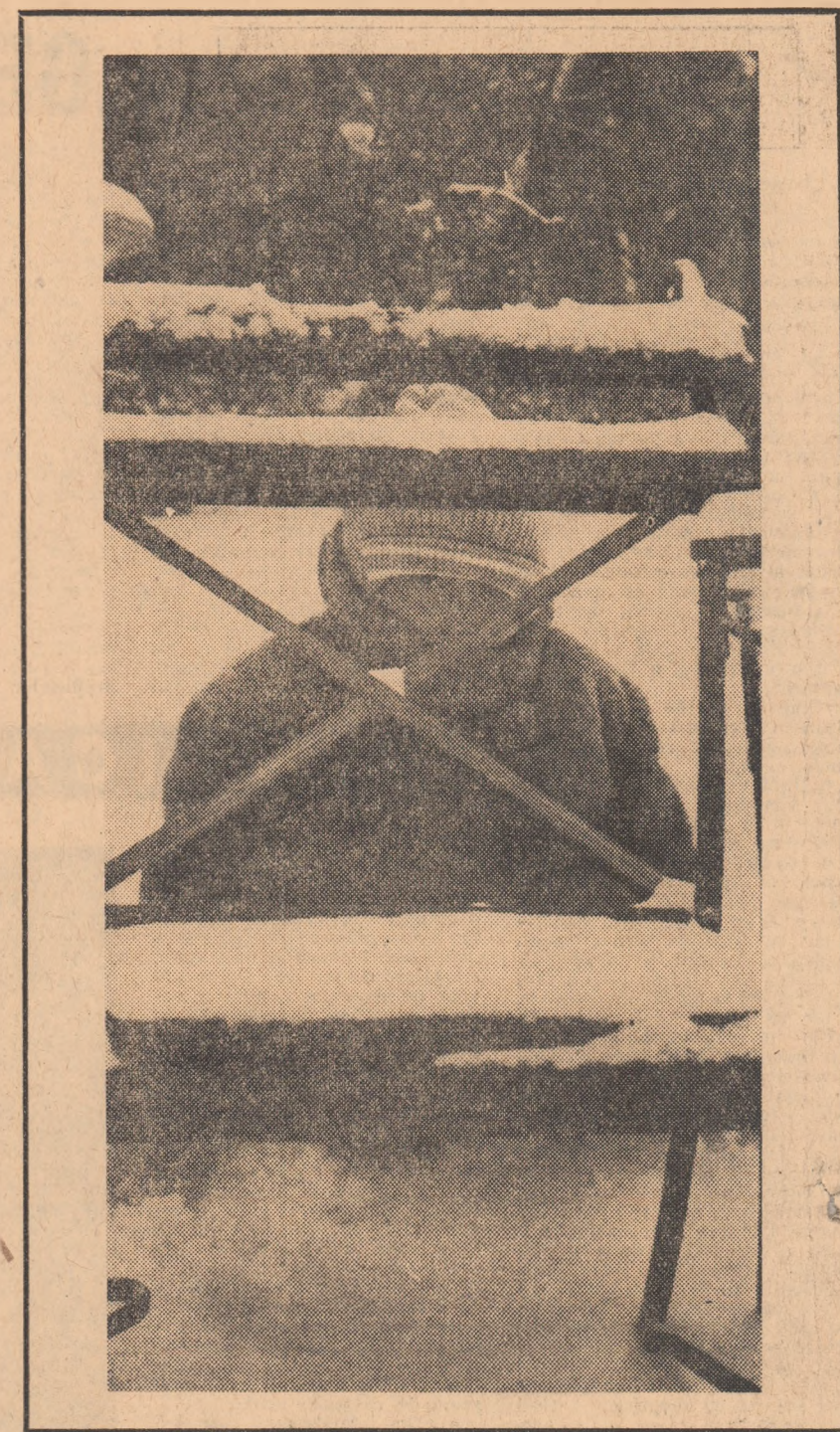
„Înt-adevăr, pe data de 7 decembrie 1969, din Cofetăria „Garofița” din Tulcea au fost ridicați un grup de tineri — cinci fete și doi băieți — care au fost urcați în mașină și conduși la sediul organului de Miliție de către căpitanul Matei Virgil, împreună cu alți doi ofițeri, în timp ce aceștia erau în acțiune pentru aplicarea H.C.M. 716, litera 0, din 1959. Lucrătorii de Miliție au fost sesizați de către personalul de serviciu al acestei cofetării că grupul de fete respectiv frecventează zilnic localul, consumă băuturi alcoolice, jignesc personalul de serviciu, apar în anturajul unor tineri fără ocupație și cu comportări necorespunzătoare, au o atitudine necuviincioasă în local, consumă țigări străine etc.,

Indignînd prin această comportare publică consumator. În ziua respectivă, aceste tinere au comandat pentru fiecare cite un lichior și pentru faptul că nu au avut bani suficienți ca să plătească au vrut să le restituie ospătarei Toma Maria, însă aceasta a refuzat să le primească pe motiv că nu are cui să le vîndă. Atunci tinerele respective au vîrsat lichiorul într-o vază cu flori, iar ospătara a fost jignită cu tot felul de cuvinte murdare. Faptul că la organele de Miliție au fost admonestate și bruscate nu se confirmă, însă au fost avertizate că se va face cunoscut părinților și conducerii liceului pentru a fi prelucrate și sancționate pe linie de organizație.”

Îată că răspunsul de mai sus infirmă varianta dumneavoastră și ne împiedică să vă luăm apărarea și să vă salvăm onoarea. Căci, dacă e adevărat că vă plăcea la nebunie frumosul în starea lui absolută, credeți că veți da de el în paharele de lichior și în funul țigărilor „Kent”?

Primind scrisoarea dumneavoastră, ne-am grăbit să elucidăm de urgență întîmplarea care v-a adus atîta umilință și dezonoare. Am cerut organelor de Miliție respective o explicație și iată ce răspuns am primit:

„Înt-adevăr, pe data de 7 decembrie 1969, din Cofetăria „Garofița” din Tulcea au fost ridicați un grup de tineri — cinci fete și doi băieți — care au fost urcați în mașină și conduși la sediul organului de Miliție de către căpitanul Matei Virgil, împreună cu alți doi ofițeri, în timp ce aceștia erau în acțiune pentru aplicarea H.C.M. 716, litera 0, din 1959. Lucrătorii de Miliție au fost sesizați de către personalul de serviciu al acestei cofetării că grupul de fete respectiv frecventează zilnic localul, consumă băuturi alcoolice, jignesc personalul de serviciu, apar în anturajul unor tineri fără ocupație și cu comportări necorespunzătoare, au o atitudine necuviincioasă în local, consumă țigări străine etc.,

DIALOGURI ÎN Muzeul imaginar

de ION HOBANA

O punte peste spațiu și timp

O istorie recentă emisiune din seria „Mai aveți o întrebare?” a fost consacrată arheologiei. Prima solicitare adresată areopagului de cercetători ai trecutului, mai mult sau mai puțin îndepărtat, se referea la descoperirile de la Babadag. Și răspunsul mi-a amintit brusc un titlu care m-a fascinat din clipa întreprinderii lui pe un mic dreptunghi îngălbénit din fișierul Bibliotecii Academiei: „Dacia la Troia”.

Deci, cam din aceeași perioadă. — Exact. Dintr-o perioadă în care, pentru a ataca frontal problema sugerată de dumneavoastră, nu se putea vorbi încă de daci.

Daci au fost adoptate de triburile trace abia în secolele VII—V, fiind de proveniență iraniană și ajungînd la noi prin filiera scită. — Nu știu dacă explicația rezistă... — ...dar e limpede că istoricul și-a intitulat studiul „Dacia la Troia” știînd că, de fapt, era vorba despre tracei.

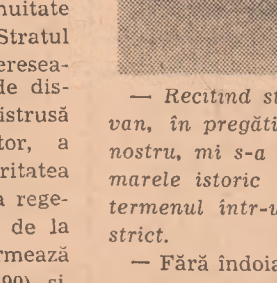
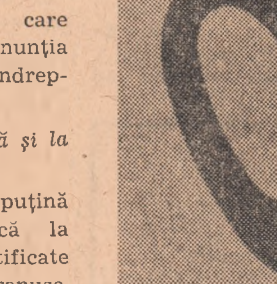
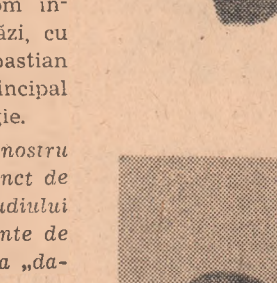
Mai exact, despre „tracii daci”, cum le spune Părvan. — De ce această precizare? — Pentru că la Troia au ajuns și tracii din sudul Dunării, citați de mai multe ori în „Iliada”. — Impreună cu aheii? — Dimpotrivă, ca aliați ai troienilor:

„Tracii, veniți de curînd, se află la marginea oastei, Resolii Domnului, odrasla lui Eioneu și-i acolo. Căi văzutu-i-am eu, n-au seamă de mari și de mindri. Albi ca zăpada sînt ei și la fugă sînt rezezi ca vîntul și ferecăt și ei carul cu aur și-argint, și mai are Arme grozave de aur ce par la vedere-o minune. Dinsul cu ele-a venit. Parcă nici nu se cade pe lume Oamenii arme de aceste să poarte, ci numai zeli!”

în aria „tracilor nordici” și a antrenării acestora din urmă „atît înspre Miază-zi, cit și înspre Apus”. Poate că e și acesta un episod al migrației așa-ziselor „popoare ale mării”, care a răscolit întregul bazin estic al Mediteranei. — Deci un nou „război troian”!

— În cazul în speță, nu s-au găsit obișnuitele dovezi ale nimicirii așezării anterioare. Troia VII b. În schimb, ceramica prezintă caractere cu totul deosebite de cele specifice locului, caracter pe care le-am întîlnit și pe fragmentele de vase dezgropate la Babadag (fig. 1, 2).

— Cercul discuției noastre s-a închis. Așadar, dovezi arheologice de necontestat demonstrează prezența tracilor de pe ambele maluri ale Dunării, în Asia Mică, în perioada războiului troian, poate chiar mai înainte și în mod sigur după acest eveniment, pe care inspirația și tenacitatea lui Schliemann l-au transformat dintr-o legendă într-un fapt istoric. În urmă cu mai bine de trei milenii, populațiile din această zonă balcanică erau deci capabile să străbăte distanțe apreciabile, să stabilească contacte pașnice cu autohtonii și să-și afirme specificitatea, în cadrul unei civilizații de lungă tradiție. Sînt lucruri menite să schimbe optica noastră, poate cam simplistă, în legătură cu trecutul îndepărtat...

„Dinsul cu ele-a venit”... Dar să lăsam supozițiile. Ceea ce știm cu certitudine este că un detașament trac se afla la Troia înainte de anul 1260 î.e.n. Pe noi ne interesează, însă, o epocă mai tîrzie... — 1190—1100. — Urmele trace din straturile Troia VII b ar putea aparține supraviețuitorilor acestui detașament? — Hotărîți nu. E vorba de roadele activității unei întregi colectivități stabile. — Și cum a ajuns această colectivitate în Asia Mică? — Părvan pune deplasarea pe seama pătrunderii scitilor

4 IPOSTAZE

(Urmarc din pag. 1)

cînd spre stînga, cînd spre dreapta, pătînienii și de brate metalice care le modelază incandescența. Senzația că metalul, rînit de arsură acestor lacrimi fierbinți, nu renunța mai devesme sau mai tîrziu la jongleria la care a fost obligat se impune. 1.100 grade C nu este o temperatură cu care să te joci și, totuși, pe benzile care grăbesc declinul incandescenței zămislita în flăcări, sticlele contină să alunecă în șiruri prelungi, din ce în ce mai feștite de purpură, din ce în ce mai reci, pînă acolo, departe, unde căldura din pereții lor deja transparenței se confundă cu căldura miilor Radei Dragomir. Alături de noi, Alexandru Dincă, aproape un copil, recent reintors de la un curs de specializare din R.F.G., înlătură de pe bandă rateurile inevitabile ale jongleriei pîrghiilor ce sprînjii căderea din captoare a bulgărilor incandescenți. Dincolo, aproape de celălalt capăt al benzii, utecșin Rada Dragomir înlătură rateurile inevitabile ale trecerii incandescenței în transparență: defectele de răcire, defectele de coroziți, defectele de verticalitate. Însă, dincolo de pricirile lor neînduplecate, sticlele de sticlă cu pronunțate valențe artistice, nu sînt lucrări de artă. Arta rezidă în procesul ca atare care le zămisleşte, în lucrul per-

fect al utilajelor și, fără îndoială, în calificarea înaltă a oamenilor, în lipsa cărora, rămase fără supraprecerere, aceste utilaje literalmente ar transforma incandescența amestecului din captoare într-o mare de cioburi. În absența lui Alexandru Dincă și fără concursul Radei Dragomir, Elisabeta Leonida ar stieci doar zădărnice, pentru că automatizarea, dincolo de perfecțiunea formală pe care o implică, nu este niciodată sinonimă cu infailibilitatea. Arta, de asemenea, rezidă în puterea oamenilor de a se adăuga utilajelor, pînă în pragul acelei sinteze de gesturi și veghe dincolo de care infailibilitatea nu numai că devine posibilă, ci, mai mult, se dezvăluie a fi o realitate incontestabilă.

3. Din captoare mai mici, purtînd însă în pîntecele lor aceleași temperaturi înalte, al căror reflex vizual pur și simplu rănește pricire, se icoște a treia ipostază a transparenței. Cungea se infînge într-un cal de sticlă topită — tîrînar care o minuește, preocupat de operația căreia i s-a dedicat, nici nu catadicește să-și articuleze numele — și firul pe care îl toarce din aerul acela incandescenț, așază pe canelura unei benzii transportoare formată din roți izolate, decine tun, o feacă prelungă prin inima căreia alunecă un curent nefășabil de aer. Din ce în ce mai rece, din ce în ce mai rigidă, această feacă își întîlnește transparența pe o pistă cu o lungime de aproape 50 de metri. Însă, dincolo de fuga de

Polaritatea este proprietatea unui sistem fizic de a avea în două puncte ale sale caracteristici de aceeași natură, dar opuse unele celelalte. Polarizare este procesul prin care un corp sau un sistem fizic dobîndește proprietatea de polaritate. Polariscop este instru-

flăcări, alte flăcări și flămbează extremitățile segmentelor, alte jeturi de gaze aprinse o transformă în fiole și alte temperaturi îi egalizează tensiunile interne. Jocul cu incandescența descris mai sus se desfășoară aici la o scară redusă dimensional, adecvată produsului pe care îl generează și, în sfîrșit, datorită posibilității sportive de a-l urmări în toate detaliile, misterul lui cade. Ceea ce a părut o magie se dovedește a fi o gestică terestră, împlinindu-se în virtutea unor legi strict determinate care, pentru oameni asemenea maestrului Ion Niță, se confundă deja cu banalul. Dar Mira Georgeta și Daria Ilina, abia pătîrșe în acest univers al temperaturilor înalte și al jocului nepericulos cu focul, încă se mai lasă subjugate de fascinația prelucrării automate a lacrimilor incandescenț, de puritatea transparenței rezultate. „Sticlașă — îmi amintesc cuvintele lui Stere Ciobanu —, orice s-ar spune, este fascinată” și dincolo de remarcă lui întreprăesc imaginea de altădată a atelierelor în care se zămisleşte sticla, respirația epuizantă a suflătorilor, temperaturile insuportabile care le învăluiau trupurile măslinei. Imaginea aceasta a partinje, imediate, trecutului.

4. Polaritatea este proprietatea unui sistem fizic de a avea în două puncte ale sale caracteristici de aceeași natură, dar opuse unele celelalte. Polarizare este procesul prin care un corp sau un sistem fizic dobîndește proprietatea de polaritate. Polariscop este instru-

Polaritatea este proprietatea unui sistem fizic de a avea în două puncte ale sale caracteristici de aceeași natură, dar opuse unele celelalte. Polarizare este procesul prin care un corp sau un sistem fizic dobîndește proprietatea de polaritate. Polariscop este instru-

ÎNCHEREBEA VIZITEI TOVARĂȘILOR ION GHEORGHE MAURER ÎN IUGOSLAVIA

Primire la președintele I. B. Tito

(Urmare din pag. 1)

Dusan Gligorievici, membru al Vecei Executive Federale, Anton Vratușă, locțiitor al secretarului de stat pentru afacerile externe și Iso Niegovan, ambasadorul Iugoslaviei la București.

După întrevedere, solicitat de ziariști să împărtășească aprecierile despre rezultatele vizitei și despre contribuția ei la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a declarat:

„Vin de la o întrevedere și convorbire cu tovarășul Iosip Broz Tito. Am avut cîntec și plăcerea să-l întîlnesc în viața mea și mai multe ori. Sint încă sub puternica impresie a acestei întrevederi. Ea încununează eforturile pe care le-am depus împreună cu gazdele noastre iugoslave, cu tovarășul Ribicici, în cursul acestei vizite.

Sint ferm convins că această vizită reprezintă un pas important în dezvoltarea relațiilor noastre de prietenie

care au adînci rădăcini în istorie și cărora construirea socialismului în țările noastre le-a dat valențe noi. Acest lucru este atestat de modul concret, constructiv, în care s-au desfășurat convorbirile noastre atît în problemele bilaterale, privind dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre, cît și în problemele internaționale.

Au fost abordate în cursul convorbirilor două categorii de probleme. Pe de-o parte, problemele dezvoltării multilaterale a relațiilor dintre noi: dezvoltarea relațiilor economice de colaborare științifică, culturală și sportivă, cele două țări. În egală măsură ne-a preocupat analiza problemelor internaționale. După părerea mea, situația internațională comportă o serie de factori pozitivi care justifică speranțele statelor și popoarelor pentru vremuri mai bune. Dar, conjunctura internațională nu e lipsită nici de factori de îngrijorare, în fața cărora vigilență și atenția statelor trebuie să se întărească.

Aceste două categorii de

probleme au dominat discuțiile noastre. Ele au scos în evidență înțelegerea comună sau foarte apropiată a majorității problemelor care ne-au preocupat și în orice caz, au reliefat identitatea obiectivelor noastre: asigurarea păcii, crearea condițiilor propice pentru dezvoltarea țărilor noastre. Din acest punct de vedere, între România și Iugoslavia nu există nici o diferență de păreri.

Încheindu-și vizita prietenească întreprinsă în R.S.F. Iugoslavia, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a plecat vineri la amiază spre patrie.

Pe aeroportul din localitatea Pola, șeful guvernului român și persoane care îl însoțeau au fost conduși de șeful guvernului iugoslav, Miha Ribicici, membru al Vecei Executive Federale, Anton Vratușă, locțiitor al secretarului de stat pentru afacerile externe, și ambasadorul Iso Niegovan.

Părăsind teritoriul Iugoslaviei, premierul român a adresat, de la bordul avionului special, următoarea telegramă președintelui Vecei Executive Federale: „Părăsind teritoriul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, vă adresez,

stimate tovarășe președinte, călduroasele mele mulțumiri pentru ospitalitatea și prețiozitatea cu care am fost înconjurat în tot timpul sederii în frumoasa dv. țară.

Imi exprim ferma convingere că relațiile de stimă, colaborare și prietenie dintre România și Iugoslavia se vor dezvolta și întări necontenit, în interesul popoarelor și țărilor noastre, al cauzei socialismului și păcii în lume.”

SOSIREA LA BUCUREȘTI

(Urmare din pag. 1)

mentale de colaborare și cooperare economică și tehnică. Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, dr. expert.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, se aflau tovarășii Gheorghe Pană, Ilie Verdă, Petre Lupu, Leonte Răutu, Josef Banc, Mihai Marinescu, Ion Pațan, membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

Au fost prezenți Milorad Komatina, însărcinat cu afaceri adiționale al R. S. F. Iugoslavia la București și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

de peste hotare

„PRIMA ZI DE PACE” ÎN FEDERAȚIA NIGERIANĂ

ZIUA DE VINERI A ÎNSEMNAT PENTRU FEDERAȚIA NIGERIANĂ „PRIMA ZI DE PACE”, DE LA ÎNCEPEREA RĂZBOIULUI CIVIL, LA 6 IULIE 1967.

Intr-adevăr, semnarea, joi seara, de către delegația fostei provincii secesioniste, a capitulării necondiționate a Biafrei reprezintă actul final al unui conflict sîngeros care a făcut peste 2 milioane de victime.

În această situație politică actuală, din țară, singurele elemente demne de menționat sînt declarațiile politice. În primul rînd cele ale șefului guvernului federal, generalul Yakubu Gowon, care a afirmat că întreaga răspundere a războiului civil revine fostului lider biafresc Oduwegwu Ojukwu.

Agentile de presă precizează că semnarea capitulării necondiționate de către reprezentanții fostei provincii secesioniste reprezintă recunoașterea de jure a reintegrării teritoriului acesteia în Federația nigeriană formată din 12 state dintre care 3 pe teritoriul biafresc. Generalul Gowon a dat din nou asigurări privind

Peisajul Varșoviei

Cunosteam din lectură istoria dramatică a Varșoviei în zilele celui de-al doilea război mondial. Văzusem în câteva filme urme de moloz și ruine pe care mașina de război hileristă le așternuse pe horia capitalei poloneze, provocând uriașe distrugerii materiale, impresionante pierderi umane.

„Mă aflu pentru prima dată la Varșovia. De la etajul 13 al impunătorului hotel ce-i poartă numele războiului, cu privirea peste asfaltul de azfali al orașului, la 25 de ani de la eliberare. Astăzi, Varșovia prezintă ochiului o plăcută frază arhitecturală, alăturînd clădirilor de înălțime obișnuite silueta zveltă a blocurilor de 10 sau 20 de etaje. Dar alocușii jui dezvăluie orice album fotografic exprimînd efortul specialiștilor de a conferi Capitalei o cit mai înaltă notă de modernitate, pentru constituirea unei ambianțe răspunzînd cerințelor vieții citadine contemporane. Ceea ce nu spun însă albumulele este ritmul în care aceste concepții s-au transformat din biroul proiectanților în realitate, preocuparea de a înlătura de pe obrazul orașului semnele distrugerii semănate de război. Din Varșovia perioadei antebeliice 85 la sută fusese transformată în dărîmături. Aproape 20 de milioane de metri cubi de moloz și ruine. Aceasta era atunci. Polonezii se mîndresc astăzi pe bună dreptate cu înfățișarea capitalei lor, 645.000 de apartamente construite în 25 de ani, comitent cu modernizarea a încă 200.000 dăv orașului o notă de prospețime, în fiecare an circa 16.000 de locuințe noi venind să amplifice dimensiunile așezării de pe malul Vistulei care numără în prezent peste un milion de locuitori.

NEAGU UDROIU

Comunicat comun româno-iugoslav

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a făcut o vizită prietenească în Iugoslavia în perioada 12-16 ianuarie 1970. La invitația președintelui Vecei Executive Federale, Miha Ribicici, președintele guvernului român a fost primit de către președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniste din Iugoslavia, Iosip Broz Tito, cu care a avut o convorbire cordială, prietenească.

În cursul sederii sale în Iugoslavia, președintele Ion Gheorghe Maurer s-a întîlnit cu Dragutin Haramia, președintele Vecei Executive Federale, Socialistă Croatia, și a vizitat unele obiective economice din orașul Rieka.

În timpul vizitei, între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și președintele Vecei Executive Federale, Miha Ribicici, au avut loc convorbiri la care au participat:

— din partea română: Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului construcțiilor externe, Vasile Sandru, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, Grigore Bărgăoanu, vicepreședinte al Comitetului Guvernamental de Colaborare și Cooperare Economică și Tehnică, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, Eugen Luchian, șef de secție la Consiliul de Miniștri și Ștefan Marușici, președintele Vecei Executive a provinciei autonome socialiste Voivodina.

Dusan Gligorievici, membru al Vecei Executive Federale, dr. Anton Vratușă, locțiitor al secretarului de stat pentru afacerile externe, dr. Doife Vogelnik, președintele Consiliului Federal pentru Coordonarea Cercetărilor Științifice, Iso Niegovan, ambasadorul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia la București, Hasan Siliak, adjunct al secretarului federal pentru economie, Vladimir Loncar, director la Institutul Federal de Planificare, Branko Mikasovic, consilier la cabinetul președintelui Vecei Executive Federale, Miroslav Zivotovic, director adjunct la Secretariatul de Stat pentru Afaceri Externe.

Cu prilejul întîlnirii dintre secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniste din Iugoslavia, Iosip Broz Tito, din 20 septembrie 1969, de la „Porțile de Fier”, cînd a fost reafirmată hotărîrea comună de a extinde domeniul colaborării politice, economice, tehnico-științifice și în alte domenii, s-a stabilit ca președinții guvernelor celor două țări să se întîlnesc în vederea concretizării acestei colaborări. În spiritul acestui înțelegere, președintele Maurer și Ribicici au examinat multilateral stadiul relațiilor bilaterale dintre cele două țări și posibilitățile promovării în continuare a colaborării în toate domeniile.

Cei doi președinți au relevat cu satisfacție că relațiile de prietenie și bună vecinătate dintre cele două țări, cu bogate și îndelungate tradiții, au cunoscut o puternică înflorire în anii socialismului și se dezvoltă neîntrepuș, pe baza respectării principiilor independenței și suveranității, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, în spiritul înțelegerii, stimei și încrederii reciproce. Reflectînd progresele remarcabile obținute de cele două țări pe țărîm politică, economică și socio-culturală, colaborarea multilaterală româno-iugoslavă a cunoscut o dezvoltare ascendentă, concretizîndu-se în intensificarea schimbului de valori materiale și spirituale, de experiență în toate domeniile construcției socialiste.

Colaborarea și cooperarea economică și tehnico-științifică s-au adîncit continuu, cuprînzînd domenii tot mai variate. Aceasta își găsește expresia în

dublașarea schimbului de mărfuri și servicii, dezvoltarea în anul 1965, și diversificarea structurii exporturilor și importurilor, precum și în concretizarea unui număr important de acțiuni în domeniul cooperării, dezvoltării și cooperării în activitatea de cercetare științifică, în special în domeniul care să conducă la promovarea progresului științific și tehnic în producție, la ridicarea calității produselor. Reprezentanții organelor de coordonare și colaborare științifice au convenit asupra temelor de cercetare de interes comun, precum și asupra datelor la care reprezentanții științifici de cercetare se vor întîlni în scopul clarificării grămelor de cooperare în cercetarea științifică.

Apreciînd pozitiv și rezultatele colaborării în domeniile culturii, artei, învățămîntului, științei și sportului, cei doi președinți au evidențiat că este necesar ca instituțiile și organizațiile corespunzătoare din cele două țări să întreprindă măsuri pentru intensificarea în continuare a colaborării, să realizeze forme noi de înțelegere directă între instituțiile științifice, culturale, unii de creație, universități și alte institutiv de învățămînt superior.

Cei doi președinți și-au exprimat satisfacția față de planurile de colaborare bilaterale o impozantă deosebită în această privință va avea realizarea contractuală de livrări reciproce de locomotive electrice și subansamble, noile contracte de cooperare în producția de mașinile, rulmenți, subsansamble și piese, în perioada 1971-1975, privind tranziția prin România, de țetei importate de Iugoslavia, precum și creșterea tranziției prin România a marfii celor două țări. De asemenea, la promovarea colaborării vor contribui într-o măsură importantă acordurile privind micul trafic de călători în zona de frontieră și deschiderea unui nou punct rutier de frontieră, pentru traficul internațional de călători și mărfuri, la Jimbolia-Srpska-Crnja, ca și înțelegerile privind urbanizarea și amenajarea de spații în zona de frontieră, colaborarea în amenajarea turistică a zonei Porțile de Fier, îmbunătățirea reglementărilor în domeniul postelor și telecomunicațiilor ș.a.

Și alți subliniind în același timp, că există încă largi posibilități pentru adîncirea și largirea altă a colaborării economice și tehnico-științifice, cit și a celei științifice, culturale, precum și în alte domenii și au arătat că cele două guverne vor sprijini eforturile organelor și organizațiilor corespunzătoare din cele două țări în direcția valorificării mai intense și eficiente a unor asemenea posibilități. O importanță deosebită are, în acest sens, convenirea direcțiilor principale ale dezvoltării acestei colaborări, în special: cooperarea în toate etapele, începînd cu lucrările de cercetare, proiectare, asimilarea în producție și terminînd cu livrările de produse; extinderea cooperării în producția industrială; organizarea de acțiuni comune de cercetare științifică în domeniul prioritar pentru cele două țări; intensificarea prospectării și schimbului de informații în legătură cu realizările economice, științifice și tehnice stabilirea de colaborări directe între centralele și întreprinderile industriale din Republica Socialistă România și organizațiile economice corespunzătoare din R.S.F. Iugoslavia, precum și alte forme de cooperare în domeniul economic. S-a convenit examinarea folosirii complexe în continuare a potențialului Dunării în sectorul comun și s-au stabilit măsuri concrete și termene de realizare a unor asemenea proiecte de colaborare și cooperare în domeniul construcțiilor de mașini, industriilor electrotactice, petroliere, în sfera a provizionării cu unele materii prime importante ș.a.

Cei doi președinți au convenit, de asemenea, ca organele și organizațiile de comerț exterior din cele două țări să întreprindă măsuri pentru contractarea în continuare a mărfurilor prevăzute în protocolul comer-

cial pe 1970 și să accelereze lucrările pentru pregătirea acordului comercial de colaborare durată pe perioada 1971-1975, astfel încît acesta să se încheie cel mai tîrziu în trimestrul trei al anului 1970. În scopul dezvoltării colaborării și cooperării economice între cele două țări, s-a convenit ca organele corespunzătoare să examineze în continuare problemele îmbunătățirii sistemului schimburilor și plăților reciproce.

În cadrul convorbirilor a fost evidențiată importanța deosebită a colaborării și cooperării în activitatea de cercetare științifică, în special în domeniul care să conducă la promovarea progresului științific și tehnic în producție, la ridicarea calității produselor. Reprezentanții organelor de coordonare și colaborare științifice au convenit asupra temelor de cercetare de interes comun, precum și asupra datelor la care reprezentanții științifici de cercetare se vor întîlni în scopul clarificării grămelor de cooperare în cercetarea științifică.

Apreciînd pozitiv și rezultatele colaborării în domeniile culturii, artei, învățămîntului, științei și sportului, cei doi președinți au evidențiat că este necesar ca instituțiile și organizațiile corespunzătoare din cele două țări să întreprindă măsuri pentru intensificarea în continuare a colaborării, să realizeze forme noi de înțelegere directă între instituțiile științifice, culturale, unii de creație, universități și alte institutiv de învățămînt superior.

Cei doi președinți și-au exprimat satisfacția față de planurile de colaborare bilaterale o impozantă deosebită în această privință va avea realizarea contractuală de livrări reciproce de locomotive electrice și subansamble, noile contracte de cooperare în producția de mașinile, rulmenți, subsansamble și piese, în perioada 1971-1975, privind tranziția prin România, de țetei importate de Iugoslavia, precum și creșterea tranziției prin România a marfii celor două țări. De asemenea, la promovarea colaborării vor contribui într-o măsură importantă acordurile privind micul trafic de călători în zona de frontieră și deschiderea unui nou punct rutier de frontieră, pentru traficul internațional de călători și mărfuri, la Jimbolia-Srpska-Crnja, ca și înțelegerile privind urbanizarea și amenajarea de spații în zona de frontieră, colaborarea în amenajarea turistică a zonei Porțile de Fier, îmbunătățirea reglementărilor în domeniul postelor și telecomunicațiilor ș.a.

Și alți subliniind în același timp, că există încă largi posibilități pentru adîncirea și largirea altă a colaborării economice și tehnico-științifice, cit și a celei științifice, culturale, precum și în alte domenii și au arătat că cele două guverne vor sprijini eforturile organelor și organizațiilor corespunzătoare din cele două țări în direcția valorificării mai intense și eficiente a unor asemenea posibilități. O importanță deosebită are, în acest sens, convenirea direcțiilor principale ale dezvoltării acestei colaborări, în special: cooperarea în toate etapele, începînd cu lucrările de cercetare, proiectare, asimilarea în producție și terminînd cu livrările de produse; extinderea cooperării în producția industrială; organizarea de acțiuni comune de cercetare științifică în domeniul prioritar pentru cele două țări; intensificarea prospectării și schimbului de informații în legătură cu realizările economice, științifice și tehnice stabilirea de colaborări directe între centralele și întreprinderile industriale din Republica Socialistă România și organizațiile economice corespunzătoare din R.S.F. Iugoslavia, precum și alte forme de cooperare în domeniul economic. S-a convenit examinarea folosirii complexe în continuare a potențialului Dunării în sectorul comun și s-au stabilit măsuri concrete și termene de realizare a unor asemenea proiecte de colaborare și cooperare în domeniul construcțiilor de mașini, industriilor electrotactice, petroliere, în sfera a provizionării cu unele materii prime importante ș.a.

Cei doi președinți au convenit, de asemenea, ca organele și organizațiile de comerț exterior din cele două țări să întreprindă măsuri pentru contractarea în continuare a mărfurilor prevăzute în protocolul comer-

cial pe 1970 și să accelereze lucrările pentru pregătirea acordului comercial de colaborare durată pe perioada 1971-1975, astfel încît acesta să se încheie cel mai tîrziu în trimestrul trei al anului 1970. În scopul dezvoltării colaborării și cooperării economice între cele două țări, s-a convenit ca organele corespunzătoare să examineze în continuare problemele îmbunătățirii sistemului schimburilor și plăților reciproce.

În cadrul convorbirilor a fost evidențiată importanța deosebită a colaborării și cooperării în activitatea de cercetare științifică, în special în domeniul care să conducă la promovarea progresului științific și tehnic în producție, la ridicarea calității produselor. Reprezentanții organelor de coordonare și colaborare științifice au convenit asupra temelor de cercetare de interes comun, precum și asupra datelor la care reprezentanții științifici de cercetare se vor întîlni în scopul clarificării grămelor de cooperare în cercetarea științifică.

Apreciînd pozitiv și rezultatele colaborării în domeniile culturii, artei, învățămîntului, științei și sportului, cei doi președinți au evidențiat că este necesar ca instituțiile și organizațiile corespunzătoare din cele două țări să întreprindă măsuri pentru intensificarea în continuare a colaborării, să realizeze forme noi de înțelegere directă între instituțiile științifice, culturale, unii de creație, universități și alte institutiv de învățămînt superior.

Cei doi președinți și-au exprimat satisfacția față de planurile de colaborare bilaterale o impozantă deosebită în această privință va avea realizarea contractuală de livrări reciproce de locomotive electrice și subansamble, noile contracte de cooperare în producția de mașinile, rulmenți, subsansamble și piese, în perioada 1971-1975, privind tranziția prin România, de țetei importate de Iugoslavia, precum și creșterea tranziției prin România a marfii celor două țări. De asemenea, la promovarea colaborării vor contribui într-o măsură importantă acordurile privind micul trafic de călători în zona de frontieră și deschiderea unui nou punct rutier de frontieră, pentru traficul internațional de călători și mărfuri, la Jimbolia-Srpska-Crnja, ca și înțelegerile privind urbanizarea și amenajarea de spații în zona de frontieră, colaborarea în amenajarea turistică a zonei Porțile de Fier, îmbunătățirea reglementărilor în domeniul postelor și telecomunicațiilor ș.a.

Și alți subliniind în același timp, că există încă largi posibilități pentru adîncirea și largirea altă a colaborării economice și tehnico-științifice, cit și a celei științifice, culturale, precum și în alte domenii și au arătat că cele două guverne vor sprijini eforturile organelor și organizațiilor corespunzătoare din cele două țări în direcția valorificării mai intense și eficiente a unor asemenea posibilități. O importanță deosebită are, în acest sens, convenirea direcțiilor principale ale dezvoltării acestei colaborări, în special: cooperarea în toate etapele, începînd cu lucrările de cercetare, proiectare, asimilarea în producție și terminînd cu livrările de produse; extinderea cooperării în producția industrială; organizarea de acțiuni comune de cercetare științifică în domeniul prioritar pentru cele două țări; intensificarea prospectării și schimbului de informații în legătură cu realizările economice, științifice și tehnice stabilirea de colaborări directe între centralele și întreprinderile industriale din Republica Socialistă România și organizațiile economice corespunzătoare din R.S.F. Iugoslavia, precum și alte forme de cooperare în domeniul economic. S-a convenit examinarea folosirii complexe în continuare a potențialului Dunării în sectorul comun și s-au stabilit măsuri concrete și termene de realizare a unor asemenea proiecte de colaborare și cooperare în domeniul construcțiilor de mașini, industriilor electrotactice, petroliere, în sfera a provizionării cu unele materii prime importante ș.a.

Cei doi președinți au convenit, de asemenea, ca organele și organizațiile de comerț exterior din cele două țări să întreprindă măsuri pentru contractarea în continuare a mărfurilor prevăzute în protocolul comer-

Luptele din Delta Mekongului

Dețășamente ale forțelor patriotice care operează în limitele celei de-a doua zone tactice din Vietnamul de sud au lansat joi seara un atac susținut asupra pozițiilor primei divizii aeroprofutate americane, a declarat un purtător de cuvînt al corpului expediționar american.

În provinciile din Delta fluviului Mekong, îndeosebi la Chau Doc, patrioții au lansat un atac asupra pozițiilor deținute de trupele americano-saigoneze, angajamente militare semnalfindu-se și în alte regiuni ale Vietnamului de sud.

În noaptea de joi spre vineri, bateriile artileriei Guvernului Revoluționar Provincial al Republicii Vietnamului de Sud au atacat 12 poziții americane și saigoneze. În cursul angajamentelor de vineri dimineața din provincia Quang Ngai, anunță agenția France Presse, s-au înregistrat pierderi de ambele părți.

Declarația lui W. Rogers

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Secretarul de stat al S.U.A., William Rogers, a declarat la o conferință de presă că Statele Unite doresc să negocieze cu Uniunea Sovietică „pentru găsirea unei baze comune și mutual avantajoasă”. „Dorim, de asemenea, a spus el, să găsim căi pentru relații mai bune cu R. P. Chineză”. Șeful diplomației americane a subliniat că stabilirea de relații mai bune cu ambele țări menționate „va fi în interesul nostru național, iar politica noastră caută căile rezonabile pentru a se realiza acest lucru”.

Rogers a menționat că convorbirile preliminare sovieto-americane privind limitarea armamentelor strategice sînt în curs, precum și faptul că cele două părți au căzut de acord asupra unui proiect de tratat interzicînd amplasarea armelor de distrugere în masă în teritoriile submarine. Referindu-se la războiul din Vietnam, Rogers a reafirmat poziția oficială cunoscută.

pe scurt

● LA Bruxelles a avut loc o seară culturală organizată de „Asociația mondială a prietenilor lui Mihail Eminescu” la care au participat numeroase personalități culturale și artistice belgiene.

● A asistat, de asemenea, ambasadorul României în Belgia, Alexandru Lăzăreanu.

● Cu această ocazie, poetul de origine română Mihail Steriade, președintele Asociației, a vorbit despre opera lui Mihail Eminescu, iar M. Hebbete, consilier în Ministerul Culturii din Belgia, șeful Direcției Artelor Musicale și Litice, a prezentat unele aspecte ale relațiilor culturale româno-belgiene. Au fost recitate poezii de Mihail Eminescu în limba română și în traducere franceză.

● UN băiețel de cinci ani a căzut joi de la etajul șapte al unui bloc de locuințe din Paris, dar a fost salvat în mod miraculos de un tînar care obser-

● LA Bruxelles a avut loc o seară culturală organizată de „Asociația mondială a prietenilor lui Mihail Eminescu” la care au participat numeroase personalități culturale și artistice belgiene.

● A asistat, de asemenea, ambasadorul României în Belgia, Alexandru Lăzăreanu.

● Cu această ocazie, poetul de origine română Mihail Steriade, președintele Asociației, a vorbit despre opera lui Mihail Eminescu, iar M. Hebbete, consilier în Ministerul Culturii din Belgia, șeful Direcției Artelor Musicale și Litice, a prezentat unele aspecte ale relațiilor culturale româno-belgiene. Au fost recitate poezii de Mihail Eminescu în limba română și în traducere franceză.

● MISCAREA GREVISTA DIN SPANIA Greviștii din Spania se extind. La ea participă acum 60 la sută din minierii din Asturia, 10.000 de muncitori agricoli din Andaluzia, peste 1.000 de muncitori din uzinele metalurgice ale Barcelonei și alți oameni ai muncii. În Asturia, grevele continuă fără întrerupere din 26 decembrie. Doar 10 din cele 34 de mine din regiune lucrează normal. Sint paralizate total 21 de mine, iar în alte trei ritmul de lucru este foarte lent. Drept represalii, patronatul a hotărît să suspen-

● REGELE Baudouin al Belgiei a refuzat să primească demisia ministrului belgian al Agriculturii, Joseph de Saenger, a anunțat vineri un comunicat al palatului regal. Ministrul își prezentase demisia în urma unui diferend în sinul guvernului cu privire la politica portuară. Saenger reproșa guvernului lipsa de sprijin în realizarea programului de investiții adoptat și aprobat de parlament

DEZBATERILE DIN BUNDESTAG

Vineri au luat sfîrșit la Bonn dezbaterea din Bundestag pe marginea declarației privind politica generală a guvernului R.F.G. prezentată de cancelarul Willy Brandt.

În cursul dezbatelilor au luat cuvîntul deputații aparținînd celor trei fracțiuni parlamentare, care au aprobat sau criticat declarația guvernamentală. Walter Scheel, ministrul afacerilor externe, a afirmat că în rezolvarea problemelor internaționale pot fi obținute, inevitabil, rezultate concrete prin îmbunătățirea relațiilor bilaterale. El a declarat că încheierea de acorduri privind renunțarea la folosirea forței ar fi un bun punct de plecare pentru rezolvarea unor probleme specifice. Scheel a reafirmat că poziția Bonn-ului față de propusa conferință europeană în problema securității este în principiu pozitivă și că subiectul unei asemenea conferințe nu se poate limita numai la cooperarea economică.

Președintele fracțiunii social-democrate, Herbert Wehner, a declarat că partidul său aprobă pe deplin politica expusă în raportul cancelarului Brandt. Referindu-se la propunerea cancelarului, privind relațiile cu R.D.G., vorbitorul a declarat: „Nu vrem să contribuim la instituirea unor relații juridice între cele două state germane”.

La rîndul său, Wolfgang Mijschick, președintele fracțiunii liber-democratice, și-a exprimat surpriza față de poziția noului federal, dorind stabilirea unor relații rezonabile, normale, între R.F.G. și R.D.G., în interesul păcii în Europa.

● CIOCNIRI ÎN NICARAGUA În apropierea capitalei Nicaragua, Managua, s-au produs ciocniri între trupele guvernamentale și elemente înarmate ale adversarilor regimului președintelui Somoza — transmite agenția United Press Internațional. În zona ciocnirilor au fost trimise avioane și elicoptere ale armatei.

● TRIVIT primelor informații, trupele guvernamentale au înfruntat un grup „sandinista” după numele fostului general Ceasar Augusto Sandino, care a condus o revoltă anticomunistă. Numele generalului, asasinat în 1933, este folosit de multe grupări ale adversarilor președintelui Somoza.

● ÎN diferite orașe argentine au loc numeroase greve ale muncitorilor, care revendică majorarea salariilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și înlocuirea conducerii. De trei săptămîni continuă greva telegrafistilor, care a cuprîns întreaga țară. La oficiile poștale